

„A pedagógushit, mely inkább természet,
mint nézet dolga, kettőt tételez fel: hogy
az emberek (az eddigieknél különbbé)
nevelhetők, s hogy (az eddigieknél
többre) taníthatók!”
Németh László

Kedves Olvasó!

Iskolánk fennállásának 50. évfordulóját ünnepeljük. Erre az alkalomra készült az Évkönyv, amit Tisztelt Olvasónk most a kezében tart. Ezúttal először léphettünk ily módon a nyilvánosság elé. Tettük ezt abban a reményben, hogy hagyományt teremthetünk, s a továbbiakban sikerül hasonló kiadvánnyal hírt adni az iskolánkban folyó oktató- nevelőmunkánkról.

Az eltelt 50 év történelmi, társadalmi és gazdasági változásai nem múltak el nyomtalanul iskolánk felett, sőt inkább viseljük a lenyomatát, mint gondolni lehetne. Tagadhatatlan, hogy hullámhegyek és - völgyek is tarkították azt az utat, amelyet a fél évszázad alatt bejártunk.

Az 1952-ben alapított MTH 21. számú szakiskola egykor mintaiskolaként indult, módszertani központként működött. Ám később leszálló ágba jutott, majd az újabb társadalmi, gazdasági változásoknak megfelelően új kihívások elé kerültünk. Szerencsére iskolánk vezetői mindig felismerték az új körülményekhez való alkalmazkodás művészetét. E felismerés vezetett át a nehézségeken, olykor buktatókon. Így jutottunk el a mai helyzethez, amikor a kiszínesedett, gazdagodott iskolánk képzési profilja. Büszkén adhatunk számot arról, hogy már 54 osztályban közel 1500 tanulóval, valóságos "iskolakombinát" viseli a magyar reformkor nagy alkotójának, Katona Józsefnek a nevét. Falaink otthont adnak szakközépiszkolának, gimnáziumnak, műszaki, közgazdasági szakképzésnek, akkreditált képzésnek és nem utolsósorban a szerszámkészítő szakképzésnek. Híven őrizzük a hagyományokat, nem feledve, hogy mely gyökerekből fejlődött, terebélyesedett ki e sokszínű képzési tevékenység.

Fogadják szívesen e szerény visszaemlékezéseket, amellyel bepillantást próbálunk nyújtani egy oktatási intézmény múltjába, jelenének mindennapjaiba és talán sikerül belesni a jövő derengő ablakain is.

Tisztelettel köszönti az olvasót:

Vései Zoltán
igazgató

Az iskola története

Nagy Adrienn – Illés Ferenc
Az első évtizedek

A Katona József Műszaki, Közigazgatási Szakközépiskola és Gimnázium történelmi helyszínén épült. Az angyalföldi helytörténészek biztosak abban, hogy ősünk a Rákos mezején, a Duna közelében, a Rákos-patak partján tartották az első magyar országgyűléseket a középkorban.

Amikor az iskola létesült, a magyar politikában iparosítási mánia uralkodott. A XIII. kerület, mint a nehézipar egyik fellegrája kiemelt szerepet kapott. Az iskolában beinduló szakmunkásképzés összhangban volt az első 5 éves terv törekvéseivel. Az iskola szerkezetét mintául szánták talán a jövő iskolatípusának. Ezt mutatja a termék elhelyezése is. Az épületkomplexumban 10 tanterem helyezkedett el, a gyakorlati képzésre 300 főt befogadó tanműhely szolgált, a vidéki tanulók számára pedig 50 fős tanulóotthont szerveztek. Ez az iskola épületének második emeletén volt.

Az ötven éves intézmény 1981 óta viseli nemzeti drámánk alkotójának, Katona Józsefnek a nevét. Ezt megelőzően az iskola első neve Munkaerőtartalékok Hivatala 21. Sz. Iparitanuló Intézet Budapest volt. E hosszú megnevezést az iskolai adminisztráció M.T.H 21.sz. Intézetére rövidítette. A Katona József névhasználat már 1953-ban megjelent. Ez szokatlannak számított, mivel nem politikusról kapta az elnevezését. Sokáig nem is használták hivatalosan, csak a 80-as évektől.

Az első évfolyamban az 1952/53-as tanévben 26 osztállyal, három szakmában (12 géplakatos, 12 esztergályos, 2 marós) indult a tanítás, 616 beírt tanulóval. Év közben kimaradt 56 fő, így évvégén bizonyítványt kapott 560 diák.,

(Fényképek, bélyegző)

Az első tanulók az esztergályos osztályban naplójuk tanulsága szerint munkás, illetve paraszt származásúak, lakhelyük szerint egyesek fővárosiak és vidékiek. (Húsból 13 DISZ-tag. Úgy tűnik érdem, vagy elvárás volt ez a tagság, mert a naplóban nyomtatásban szerepelt ez a kérdés).

Osztályonként 3 elméleti és 3 gyakorlati tanítási nap volt. Természetesen ez úgy jöhetett ki, hogy szombaton is volt oktatás. A tanulók 14 éves koruktól kezdve három év alatt szereztek szakmát, s már az első évtől minden második hetüket a tanműhelyben,

harmadéves korukban pedig cégeknél töltötték. Valóban elmondható, hogy kevés elméleti ismeretet kaptak, de volt lehetőség a későbbiekben mestervizsgára.

Érdekesség, hogy az első tanév 1952. szeptember 22-én kezdődött és 1953. június 26-án ért véget. Nagy lehetett a bizalom és az elvárás az új iskola iránt, hiszen mindjárt az első tanévben megrendezhették a szakma legjobb tanulója országos versenyt (esztergályos szak).

A következő időszakra Balogh Tibor korábbi igazgató helyettes, így emlékszik vissza:

„A kor, melyben éltünk, s amelyben iskolánk született, fejlődött, hazai és nemzetközi tekintetben egyaránt mély ellentmondások, nagy megrázkódtatások időszaka volt. Ez itt is leképződött: a koreai, illetve a vietnami háborúk idején koreai, majd vietnami tanulók képzését folytattuk. Mintegy 1000 vietnami fiatal oktatására, vállalkozott iskolánk. Hasonlóképpen a harmadik világ kialakulása nyomán a legkülönbözőbb országokból csaknem négyszázan érkeztek hozzánk az UNESCO révén egyéves magyar nyelvű kurzusra ösztöndíjas tanulók. Időközben az ipar igényeinek megfelelő profilváltás történt. 1955-ben megkezdődött a szerszámkészítő és a gépi forgácsoló szakmai képzés. A magas színvonalra utal az, hogy ezután Pest megye és a főváros szerszámkészítő utánpótlásának bázisa lett iskolánk.”

1952-ben lakatos, esztergályos és marós képzés indult, ez 1955-ben kiegészült a szerszámkészítő szakkal 12 osztályban, ez 1959–61 között 17-re bővült.

1963-ig „csak” szakmunkásképzés folyt az iskolában, de országosan elismert színvonalon. Minden évben tartottak felvételi vizsgát (matematika feladatok és tollbamondás). A szerszámkészítő szak volt népszerű, a felvételin gyengébben szerepelt tanulóknak felajánlották a forgácsoló szakma elvégzését. Az iskolában 3 fő szakmai elméleti tantárgy létezett: anyagismeret szakismeret és szakrajz.

Mai szemmel nézve hihetetlenül nehéz volt és főleg időigényes a képzés, hiszen egy héten 35–40 óra szakmai gyakorlat volt és 7–8 elméleti órán kellett résztvenni. A képzés heti váltásokkal történt. A délelőtti „műszak” 7-től 14-ig, a délutáni 14-től 21-ig tartott. A korabeli írások és visszaemlékezések alapján elmondhatjuk, hogy nem beszélnek túlterhelésről sem a tanulók sem a tanárok. Sőt elmondhatjuk, hogy szervezett szabadidős tevékenység is működött az iskolában. Gyakorlatok voltak a sportrendezvények, de színjátszócsoporthoz is működött és szavalóversenyek is voltak évente. Érdekességnek számíthat, hogy a dohányzás gyakorlatilag szabad

volt, a szakoktatókat elvtársnak kellett szólítani, valamint 3 forint volt az ebéd. Nem volt ritka a társadalmi munka sem például fát pakoltak, esetleg hagymát szedtek a tanulók.

Ha a tantestület összetételét nézzük, azt látjuk, hogy az első évtizedben, a stabilizáció jelei megmutatkoznak. Ilyen szempontból tehát egységes nevelési elvek is megvalósulhattak a gyakorlatban, de az nagyon feltűnő, hogy a vezetésben gyakori változások történtek, hét év alatt ugyanis az intézménynek hat igazgatója volt.

1952- Horváth László

1953- Ráczy János

1955- Jámbor József

1956- Kiss László

1957- Horváth László

1959- Csillag László

A fentiek magyarázata nyilván a bonyolult politikai helyzetekben keresendő.

A munkaügyi minisztérium megbízásából 1963-ban indították meg először a négyéves szakközépiskolai képzést, az első érettségi vizsgát 1967-ben tartották meg. Ebben az évben három osztály tett érettségi vizsgát 70 fővel (ekkor az iskola összlétszáma 900 fő volt). Az első érettségizők vizsgaeredménye 3,35 volt, ami nagyon jónak számított, de valami miatt 1968-ban mégis megszűnt a szakközépiskola. Ezt váltotta föl az „A” hagyományos és a „B” emeltszintű képzés. 1964/65-ben bővült a képzés marós tanfolyammal egy osztályban. 1967/68-ban vietnami, Tescos (kereskedelmi) és afrikai osztályokkal egészült ki az iskola. 1968–69-es tanév mérlegképes könyvelő szak indításával vette kezdetét. 1971-ben egy újabb tanfolyammal indult az oktatás, melynek neve Danuvia volt. 1973-ban lehetőség nyílt a Dolgozók 2 éves Szakközépiskolájában munka melletti továbbtanulással érettségi vizsgát tenni. Ugyanebben az évben megindult a tolmácsképzés 10 osztállyal. 1976-ban kihelyezett tanfolyamokkal növekedett a továbbtanulási lehetőségek száma. 1979–80-as években a négy éves szakközépiskolai képzés 12 évi szünet után ismét folytatódott, és azóta immár csaknem húsz éve folyik ebben a formában is az oktató-nevelő munka. A szakközépiskola csatlakozásával emelkedett a képzés általános színvonala, javult a tanulók hozzáállása a műveltségi, illetve esztétikai és higiéniai kérdésekhez. Ugrásszerűen emelkedett a színházlátogatások száma is.

A 60-as 70-es években stabilizálódó tantestület mellett megszilárdult az iskolavezetés, ritka az igazgatóváltás. Piláth János 1965–1975 között, Kovács Menyhért 1975–1980 között volt igazgató.

Ez az az időszak amikor a megváltozott gazdasági, társadalmi körülmények miatt nagy változtatásokra van szükség, és ehhez új vezetőket keresnek a felettes szervek.

Évfolyam összesítő
1952-53

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	L1	25	7	18	Szentendrei Mihály
2	L2	25	0	25	Kosztiper László
3	L3	28	0	28	Király Ottó
4	L4	28	0	28	Lovenez József
5	L5	25	3	22	Kovács József
6	L6	27	5	22	Szenya Gábor
7	L7	25	0	25	Tamás Sándor
8	L8	25	0	25	Ashberger Ferenc
9	L9	27	0	27	Bubász Sándor
10	L10	30	5	25	Kecskeméti Ottó
11	L11	26	0	26	Katona Mihály
12	L12	27	2	25	Garami Antal
	12	318	22	296	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	E1	22	2	20	Simonyi Vilmos
2	E2	22	2	20	Szabó Pál
3	E3	21	2	19	Schmidt György
4	E4	23	3	20	Galaba Károly
5	E5	23	4	19	Merczel Vilmos
6	E6	23	7	16	Ujj Béla
7	E7	20	1	19	Uhrin Mihány
8	E8	21	4	17	Csorba Pál
9	E9	21	1	20	Luther József
10	E10	19	5	14	Szekér József
11	E11	21	1	20	Nagy István
12	E12	22	1	21	Fekete Ferenc
	12	258	33	225	Összesítő

<i>Sorszám</i>	<i>Osztályszám</i>	<i>Induló létszám</i>	<i>Kilépett</i>	<i>Év végi létszám</i>	<i>Osztályfőnök</i>
<i>1</i>	<i>M1</i>	<i>20</i>	<i>1</i>	<i>19</i>	<i>Téri András</i>
<i>2</i>	<i>M2</i>	<i>20</i>	<i>0</i>	<i>20</i>	<i>Reibl János</i>
	<i>2</i>	<i>40</i>	<i>1</i>	<i>39</i>	<i>Összesítő</i>

Illés Ferenc

A nagy változásoktól napjainkig

A nyolcvanas évek első felében sokak számára világossá vált, hogy a hagyományos szakmunkásképzés fénykora lejárt. A szocialista nagyipar válsága nem hagyhatta érintetlenül az iskolákat sem. Az ott dolgozók sokszor csak szemlélői, vagy elszenvedői voltak e történéseknek. Nem voltak befolyással a korábbi gazdasági és közoktatáspolitikai döntésekre. Nem tehetek a túlképzésről, sőt az ebből fakadó tanulói motivátlanságot is nekik kellett valahogyan kezelniük.

A Katona József Szakközép iskola dolgozóinak érdemeit nem csökkenti ez a válság, nem kérdőjelezi meg korábbi hősiességüket a szakmunkásképzés súlyos problémáinak kezelésében. Ugyanakkor változtatni kellett, hogy az iskola léte ne kerüljön közvetlen veszélybe.

Az intézmény fennmaradásában és ezzel összefüggésben a szükséges átalakításban elévülhetetlen érdemeket szerzett Nagy Endre igazgató. Talán nem közhely, ha ebben az esetben azt a kifejezést használjuk, hogy a megfelelő ember került a megfelelő helyre.

13 évig volt az intézmény igazgatója. Abban az időszakban, melyben az említett gazdasági-politikai válság mellett a demográfiai hullámvölgyre is számítani kellett. Az iskolák között áldatlan verseny kezdődött az általános iskolákban végzett gyerekek megszerzéséért. Ebben a „harcban” az maradhatott állva, aki minőséget tudott produkálni, s képes volt a profilváltásra. Nagy Endre mindkét területen eredményesen alkotott.

A szakközépiskolai átszervezéssel a XIII. kerületi tanács is egyetértett, így az igazgató a központi támogatást is élvezve bátran hozzákezdhetett a nagy átalakításhoz. Amikor hivatalba lépett (1980), az iskola neve 21. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet volt, amikor nyugdíjba ment, ez intézményt már a Katona József Gépipari Szakközépiszkola, Szakközépiszkola és Gimnázium nevet viselte.

A profilváltás jelentős tárgyi és személyi változást igényel. Az új vezetés és a régi kollektíva fáradhatatlan munkával igyekezett pótolni a hiányosságokat, s próbált alkalmazkodni a megváltozott körülményekhez.

Nagy Endre a kezdetekre így emlékezett vissza 1997-ben „A tanárok és szakoktatók között többen is voltak, akiknek szakmai-módszertani teljesítménye az iskolán kívüli szakmai körökben is elismerést aratott. Bige Istvánné és Szabó Sándorné az OPI irányításával tantervi kutatási feladatokat végzett, módszertani útmutatókat dolgozott ki, nevükhöz fűződnek a szakmunkásképzők matematika tankönyvei. Nagy József tanár írta a szerszámkészítő szakma szakismeret tankönyveit. Közismertek voltak Sárosi Rezsónének a szakrajz tanításával összefüggő módszertani eljárásai. A szakoktatók szaktudását nem egyszer vették igénybe felsőbb szervek, vagy üzemek, például Nyéki László (szerszámkészítő), Vöneki József, Gribowszki László (esztergályos), Dorogi István (géplakatos) szaktudását tanulmányi versenyek és bér munkák előkészítésénél.

Az iskolának tehát megalapozott szakmai tekintélye volt. A fentieket a szakmai szaktárgyi felkészültségen kívül erősítették olyan pozitívumok, mint Balogh Tibor igazgatóhelyettes fővárosi szinten is elismert szervező, adminisztratív és népművelő tevékenysége. Tóth József műhelyfőnök szervezőkészsége, jó vállalati kapcsolatai, termelési tapasztalatai. Ifjúsági vöröskeresztes és környezetvédelmi tevékenységével Magyar Tiborné növelte az iskola jó hírét.”

Az igazgató tehát egy jól dolgozó törzsgárdára számíthatott, azonban a várható szakmai és közismereti érettségikhez hiányosak voltak a személyi feltételek. Az előbbiekhöz mérnöktanárookra az utóbbiakhoz egyetemi végzettségű kollégákra volt szükség. A legegyszerűbb eljárásnak az tűnt volna, hogy a hiányos végzettségűeket elbocsátják, s helyükbe újakat vesznek fel. Nagy Endre ennél fáradtságosabb, bonyolultabb, de sokkal emberibb megoldással próbálkozott. Rábeszéléseire sok dolgozó vállalta a továbbképzést, továbbtanulást a szükséges egyetemi diploma megszerzéséhez.

Természetesen sok új kollégára is szükség volt, nemcsak a szakok bővülése, hanem az emelkedő tanulói létszámnövekedés miatt is 1979. évvégi létszám 466, az 1988. évvégi létszám pedig 565, tehát három osztálynyi a növekedés 9 év alatt.

Ismét Nagy Endrét idézzük:

„A nevelőtestület átalakulásával, bővülésével együtt járt az órán kívüli nevelőtevékenység kibontakozása. Erre a szakmunkásképzőben korlátozottabb volt a lehetőség. A

nevelőtestületben azonban szaporodtak az órán kívüli tevékenységet szívesen vállaló és hozzáértő kollégák, érvényesülhetett egyes tanárok sajátos érdeklődése és felkészültsége, s az ilyen lehetőséget nyújtó kollégák körül szívesen csoportosultak a gyerekek. Az órán kívüli tevékenység nagy része a tantervekhez kapcsolódott, jelentős részük azonban kifejezetten azt szolgálta, hogy a gyerekek érdeklődését kielégítsük, szabad idejük eltöltéséhez, személyiségük fejlesztéséhez segítséget adjunk. Arra törekedtem, hogy e tevékenység az osztályfőnökök felelősségére és az osztályok aktivitására épüljön. Ez meg is valósult, s a kollégák kezdeményezései és a gyerekek részvétele révén évről évre bővült.

Kialakult például az iskolai ünnepélyek rendje. Ennek az a lényege, hogy a rendezvényekért – az éves tervben meghatározott módon – valamelyik osztályfőnök (és osztálya) felelős, a főrendezést pedig segíti az évfolyam többi osztálya és osztályfőnöke.

„Katonás” éveim idején sok megható, színvonalas iskolai ünnepély tanúja és részese voltam. Különösen kiemelkedő, „híressé” vált rendezvényeink voltak a szalagavató estek. Ezeknek jellegzetessége lett, hogy az igazgató helyett valamelyik végzős osztályfőnök mondott köszöntőt, s az estet a búcsúztató III. évfolyam szervezte valamelyik osztályfőnök (és osztálya) vezetésével. Különösen emlékezetes marad a legelső, az 1983-as szalagavatónk. Ennek főszervezője (Török Sándorné of.) halálosan megbetegedett (májusba temettük), s feladatát ”beugróként” Bajkó Judit és Vései Zoltán vette át. A beugró kollégák és a gyerekek az utolsó napokban olyan műsor állítottak elő, amely formailag, tartalmilag, s színvonalát tekintve követendő példa maradt, s híre elterjedt a városban. Ezzel az esettel kezdődött az a gyakorlat, hogy a szalagavatás vidám ünnep, az iskolai és társadalmi jelenségek paródiája. Ezen az esten megfricskálták a gyerekek az elméleti órák és a szakmai gyakorlatok egy-egy furcsaságát, s feledhetetlen paródiáját adták a Dolly Roll zenekarnak. Ezt a műsort meg kellett ismételnünk, hogy az alsóbb évfolyamos gyerekek is lássák, akik nem vettek részt a szalagavatón. De bemutatták a gyerekek nők napján is saját dolgozóinknak, és meghívták őket az MMG-be, a FÉG-be, s más üzemekbe is.

Az évek folyamán egyre gazdagabban fejlődtek, és nevelőmunkánk fontos területévé váltak a programokban szereplő tanulmányi kirándulások, amelyek keretében gyerekeink (a szakmunkástanulók is!) megismerkedhettek hazánk legszebb tájaival, történelmi emlékeivel, kulturális, népművészeti, ipari és mezőgazdasági értékeivel. Ezek a kirándulások nemcsak ismereteiket gyarapították, hanem jól szolgálták szellemi és erkölcsi

fejlődésüket is. Ezeken a kirándulásokon az iskola vezetői is részt vettek, segítettek és tapasztalatokat szereztek. Ilyen tapasztalatok alapján készült el a négyéves kirándulási program, a kirándulás szabályai. Én nemegyszer fültanúja voltam, amikor Sárospatakon, Kecskeméten, Majk pusztán vagy a Zsolnai Múzeumban megdicsérték a gyerekeket érdeklődésükért és fegyvelmeztségükért. Ma is őrzök még lapokat, leveleket, amelyeket a gyerekek élményeikről írtak.”

A jól alakuló tanári kollektíva az eredményes nevelőmunka mellett tanulmányi sikereket is elszámolhatott. Az első szakközépiskolás évfolyam 1884-ben érettségizett. Az elnökök elégedetten nyilatkoztak a jelöltek fegyvelmezett és udvarias viselkedéséről, s a megfelelő tanulmányi eredményekről. Bukás nem volt, ez azért is jelentős siker, mert a kollégák többsége ekkor érettségiztetett először.

Mint már említettük az intézmény az ötvenes években megfelelő tárgyi feltételek között kezdte el működését. A szükséges fejlesztéseket, ha nehezen is, de sikerült elhelyezni. Az oktatás és a képzés fejlesztése mellett kényszerítő körülmények is segítettek: KÖJÁL, tűzrendészet, munkavédelmi felügyelet jegyzőkönyvei előírták a korszerűsítést (egyszer 1985-ben a KÖJÁL bezáratta a konyhát).

A gyakorlati képzés feltételei szerint az iskola jól felszerelt tanműhellyel rendelkezett, más intézményekkel összevetve is. A tanműhely széles folyosói körül, 5 szerszámkészítő és 2 forgácsoló terem volt. Egy teremben 30–30 tanuló is elfért. Az igényesen felszerelt tanműhely volt az egyik biztosítóka a kiemelkedő gyakorlati képzésnek, amely az országos versenyek eredményein is megmutatkozott. Ezen belül legendásan híres volt a „Katonás” tanulók munkadarabjainak méretpontossága.

A főépületre ráfért egy alapos átalakítás és felújítás. Egyik ilyen nagy munkát az iskola tantestületének egy csoportja végezte el. Ez volt a vitrinbontó akció. Az iskola folyosóin beépített vitrinsor volt, melynek kihasználtsága megkérdőjelezhetővé vált. Korábban a kollégistákat szolgálta ki, később inkább útban volt. A bontás sokba került volna mert a vitrineket téglasor és rabcifal vette körül. Benkő Gyuláné rajztanár javaslatára vállalta el néhány tanár e bontást. Az említett Benkőnén kívül e munkálatokhoz oroszlanrészt vállalt osztályával Lámfalusi Györgyné mérnökötanár, Csizmadia Péter, Antal Tibor és Dorogi István szakoktatók csoportjaikkal. Az épület lambériázását a forgácsolótanulók végezték, de ebben a munkában szülők is részt vettek. Az anyagiak előteremtésében segített, hogy a 80-as években a fenntartó főváros hagyta intézményeit önállóan

gazdálkodni. Az ízléses és ésszerű kivitelezésért az iskola sokat köszönhet Dobos Istvánné gondnoknak, aki kiváló szervező volt.

1981–83. között került sor a fűtésrendszer korszerűsítésére. Fővárosi beruházként gázfűtésre állították át a rendszert. Egyszerűnek tetszett a dolog, hiszen az iskolát nem terhelte közvetlenül költség. Várta mindenki a nagy átépítést. Mai szemmel és ésszel hihetetlen, felfoghatatlan problémák keletkeztek. Három éves felfordulás következett állandó csúszásokkal, késedelmekkel, újrakezdéssel és visszabontással fűszerezve. A mindig mértéktartó Nagy Endre is indulatos, amikor felemlíti 1997-ben a lazaságot, a pazarlást és a kontárságot.

1982/83-as tanév hideg telén fűtés nélkül volt az iskola. Hat hétig teljesen, majd később csak részben. Az elméleti oktatás hat hétre elköltözött a közeli szakközépiskolába, ahol délután folyt a tanítás. A gyakorlati képzésre a főváros csepeli műhelyeket ajánlott, de a helyi kollektív a fűtés nélkül is maradt a régi helységeiben. Alkalmi kályhákkal, hazulról hozott hőszugárzókkal, na és alaposan felöltözve vészelte át a korszakot. A visszaemlékezők – dolgozók és tanulók – ezt a nehéz időszakot igazi hőkorszaknak tartják, amelynek példátlan együvé tartozás lett az eredménye, valamint a fegyelem és a szolidaritás erősödése. Bizonyítékként szolgálhat az a tény, hogy egyetlen dolgozó sem hagyta el ekkor az intézményt, fegyelmit nem kellett tartani, s baleset sem volt. Amikor pedig elkészült a valóban korszerű fűtés, mindenki boldogan vette birtokba, mint aki megdolgozott, vagy megszenvedett érte.

A fűtésnél is nagyobb beruházás volt a tornaterem építése. Ennek nagy kezdeményezője még a hetvenes években Pilát János igazgató volt, amely azonban csak 1980. szeptember 1-jén kezdődött el, mint fővárosi beruházás. Az 1982. februárjában átadott létesítmény természetesen nagy örömet okozott, s nagy nevelési lehetőségeket nyitott. Korábban e testnevelés órák főleg a Rákos-patak partján zajlottak, így természetesnek tűnhet a hatalmas lelkesedés és lendület a birtokbavétel után. A tanulók mellett sportszerető kollégák is rendszeresen látogatták a rendezvényeket, fociztak tanítványaikkal. Sajnos először sok volt a baleset. Csizmadia Péter testnevelő tanár törte először bokáját az új teremben, aki kitűnt szervező munkájával a beüzemelés idején. Aztán gyerekbalesetek következtek, ugyanis a csúszós parkettet nem volt könnyű megszokni.

Mivel a tornaterem fővárosi beruházás volt, az iskola saját forrásait a tanműhely rekonstrukciójára fordította, például kicserélték az elöregedett villanyvezeték rendszert. Égetővé vált a műhelyek korszerűsítése is, de erre az intézménynek semmi pénze nem maradt. Ezen a helyzeten sajátosan segített a tornaterem átadása. Az első

tornaünnepélyre érkező szakoktatói osztályvezető és egyéb fővárosi vezető megtekintették a rendezvény után a tanműhelyt is. Megdöbbenek, hogy a hetvenes évek elhasznált felszerelését találják a termekben. Ennek, s az ügyes helyi „politizálásnak” köszönhetően napokon belül 5 millió forint érkezett, és megtörténhetett az esztergályos termék felújítása. A javuló tárgyi feltételek lehetőséget adtak a további szakok indítására és profilváltoztatásra.

Érdekes és különösen a sok fiútanuló számára izgalmas változás volt a lányok megjelenése az iskolában. 1988-ban a fővárosban rengeteg lány maradt középiskola nélkül. A Katonától is elvárták a segítséget. Két, úgynevezett kihelyezett osztály érkezett azzal a furcsasággal, hogy hivatalosan a Szász Ferenc Szakmunkásképzőhöz tartoztak, de képzésükről itt kellett gondoskodni háztartási cikk eladói szakmában. A lányok kétségtelenül színesítették az iskolai életet, tompították a fiúiskola vadságát és javították a kulturális színvonalát. Ezért sokat tett Schiffer Éva igazgatóhelyettes és Schilling Éva szaktanár. Ez azonban anyagilag nem érte meg az intézménynek, ez volt a fő oka, hogy megszűnt ez a képzés 1991-ben.

A mai napig működő technikus képzés 1990-ben indult. Ennek óriási előnye volt az oktatók és a sok tanuló szempontjából. Mivel a képzés „saját szakmára” épült további munkát adott a dolgozóknak, illetve továbbtanulási lehetőségét az iskola tanulóinak. A technikum megszervezéséért sokat tett Simon Györgyné műszaki helyettes és Harmat János gépészmérnök.

A feladatok bővülése az alábbiak szerint összegezhető.
1983. Gazdaságilag Katonához integrálják a dolgozók Bánki Donát szakközépiskoláját.

1988. A szakmunkástanulók számára megkezdődik a fényező szakma oktatása.

1988–1991. Kereskedő lányok képzése folyik kihelyezett osztályokban.

1988. Az esti iskolát teljesen beolvasztják az iskolába.

1989. Az elsős szakközépiskolások német nyelvet és számítástechnikát is tanulhatnak.

1990. Megkezdődik a technikus képzés, indul az ötödik évfolyam, az elsősök három nyelv közül (angol német orosz) választhatnak.

1991. Indul a gimnáziumi oktatás. A gyerekek három közül kettő nyelvet választhatnak.

1992. A gimnázium I. évfolyamán megkezdődik a számítástechnika oktatása. A lehetőség: középfokú képesítése megszerzése.

Az eredmény: Mindegyik iskolatípusban bővülnek az érvényesülés lehetőségei;

Szaktanulóknak: középfokú tanulmányok és érettségi 3 év alatt (estin).

Szakközépiskolásoknak technikai képzés.

Gimnazistáknak középfokú számítástechnikai képzés.

A jövő szempontjából a legnagyobb változás a gimnáziumi képzés beindítása volt. A fővárosnak a középiskolába készülő évfolyam magas létszáma, elsősorban a lányok miatt 1991-ben is igen nagy gondjai voltak. Mikor jeleztem, hogy ősszel a végzős kereskedelmi osztályok helyére nem fogadunk kihelyezett osztályokat, elhangzott a kérdés: vállalnánk-e gimnáziumi osztály indítását? Ezt az ajánlatot azért tették, s mi azért mertük elfogadni, mert az elmúlt években ennek megeremtődtek legfontosabb személyi és tárgyi feltételei: volt termünk, megerősödött a testület, a kis óraszámú tantárgyak oktatását a közeli Ady Endre Gimnázium és a Váci úti közgazdasági szakközépiskola segítségével biztosítani tudtuk.

A gimnáziumi osztály indítása mindezek ellenére nagy ugrás volt, komoly feladatot jelentett, hiszen ugyanúgy, ahogy a szakközépiskola indításakor, most is „késésben” voltunk. Hivatalosan már nem lehetett tantervekhez, útmutatókhoz, vizsgaszabályzatokhoz és egyéb fontos dokumentumokhoz jutni. Mindezeket a már működő gimnáziumoktól kaptuk kölcsön (másolásra). Tapasztalatcserére jártunk elsősorban a fakultációban jártas gimnáziumokba. A legnagyobb felsősség és munka Vatai Emília igazgatóhelyettesre szakadt, aki nemcsak igazgatóhelyettesként, hanem matematikusként, sőt nem egyszer pót-osztályfőnökökként is kiemelkedő szerepet játszott a gimnázium megszervezésében. S mert késésben lévő, a gimnázium szempontjából teljesen új, ismeretlen iskola voltunk, amely a pályaválasztási füzetben még nem is szerepelt, az új osztályt csak nyáron, más iskolákba fel nem vett gyerekekből állítottuk össze.

Ez a helyzet – elsősorban matematikából – erős felzárkóztatást, korrepetálást kívánt, és olyan fakultációt, amely segítheti a végzősök elhelyezkedési lehetőségeit, hiszen a gyerekek zömétől nem várhattuk, hogy az érettségi vizsgán brillírozzanak és az egyetemekre tülekedni fognak.

Természetesen törtük a fejünket új megoldásokon. Volt már erőnk ahhoz, hogy gimnazistáink három idegen nyelv (angol, német, orosz) közül választhassanak kettőt. Tanév közben megeremtettük a feltételeit annak, hogy gimnazistáink fakultáció keretében számítástechnikát tanuljanak, s erről középfokú bizonyítványt szerezzenek.” Gimnazistáink révén fellendült, színesebbé és színvonalasabbá vált az iskola kulturális élete, s a gimnázium

jelenléte szakközépiskolásaink és szakmunkástanulóink életét is szepítette.

ÉVFOLYAM ÖSSZESÍTŐ					
			199 1- 92		
Sors zám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	I.1 szk.	29	1	28	Galbavy Gyuláné
2	I.2 szk	29	4	25	Magyar Tiborné
3	I.3 szk	28	1	27	Goffa Mihály
4	I.4 E	35	9	26	Magyarkúti József
5	I.5 szk. + E	29	4	25	Schillingné Horváth Éva
6	I.6 fényező	35	7	28	Szatmáry László
	6	185	26	159	Összesítő
Sors zám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	II. 1 szk.	24	1	23	Szűcs Árpád
2	II. 2 szk.	24	3	21	Tamás Lászlóné
3	II. 3 szk.	25	0	25	Sárosi Rezsőné
4	II. 4 E	34	6	28	Némedi Károly
5	II. 5 E	26	2	24	Birinyi Mátyás
6	II. 6 fényező	28	2	26	Szabó Jenőné
7	II. 7 fényező	25	2	23	Horváth Gézáne
	7	186	16	170	Összesítő
Sors zám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	III. 1 szk.	23	0	23	Szabó Jenőné

2	III. 2 szk.	24	1	23	Döntő Attila
3	III. 3 szk.	25	0	25	John Vilmosné
4	III. 4 E	30	4	26	Csizmadia Péter
5	III. 5 fényező	29	0	29	Mátyássy Attiláné
6	III. 6 fényező	23	4	19	Finta Ella
	6	154	9	145	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	B. 1 szk.	2	0	2	Galbavy Gyuláné
2	B. 2 szk.	8	0	8	Galbavy Gyuláné
	2	10	0	10	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	I. a szk.	34	8	36	Jellinekne Fodor Ágnes
2	I. b szk.	37	4	33	Vései Zoltán
3	I. c gimn.	36	3	33	Deákné Albisi Ágnes
	3	107	15	92	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	II.a szk.	24	3	21	Cech Istvánné
2	II.b szk.	35	2	33	Fürlingerné Berecki Judit
3	II.c E	20	1	19	Fürlinger Gyula
	3	79	6	73	Összesítő

ÉVFOLYAM

ÖSSZESÍTŐ

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
			199		
			1-		
			92		
1	III.a szk.	26	2	24	Felvári Csaba
2	III.b szk.	29	1	28	Vései Zoltán
3	III.c szk.	30	3	27	Dr Galbavy Márta
4	III.d E	24	0	24	Schiffer Éva
	4	109	6	103	Összesítő
Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	IV.a szk.	19	1	18	Dr Nyíróné Józsa Judit
2	IV.b szk.	22	0	22	Bíge Istvánné
3	IV.c E	18	0	18	Dr Tari Endréné
	3	59	1	58	Összesítő
Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	V.a Techn. o.	37	12	25	Harmath János
2	V.b Techn. o.	23	8	15	Michalics Gábor
	2	60	20	40	Összesítő
Összesen: 36 osztály, 949 fő induló létszám, 697 fő év végi létszám.					

Az iskola utolsó tíz évében Vései Zoltán az igazgató. Sok mindenben folytatja előde tevékenységét. Régi stabil törzsgárdára alapozza az oktatást és a képzést, miközben az érettségi tantárgyakhoz fokozatosan biztosítja az egyetemi végzettségű tanárokat. A tanári törzsgárdát a közös „műszakis” múlt köti össze, az új szakmai csoport, a közgazdasági egy megszűnő iskolából érkezett, így az érzelmi beilleszkedés nem lehetett könnyű feladat. A

közismeretis tantárgyak, s az idegen nyelv oktatói között sok az új, s főleg a fiatal. Vései Zoltán igazgató törekszik összehangolni és egységes mércével értékelni. Ha ez a törekvés a törzsgárda mennyiségi és minőségi fejlesztését hozza, biztosra vehető, hogy az iskola sok szép évrnek néz elébe. Irányítása alatt alakul ki az iskola sokszínű profilja; amelynek lényege a három szakágú négyéves képzés: évfolyamonként egy műszaki, és két közgazdasági illetve két gimnáziumi osztály. Vezetése idején integrálódott 1996-ban az intézménybe a Gömb utcai Heltai Gáspár Közgazdasági Szakközépiskola. A '90-es években teljesedett ki a technikumképzés; 1993 óta szerves része az intézménynek a felnőttoktatás, melynek legújabb fejleménye 2002-től a felnőtt szakmai képzés.

Az 1998-ban Arany Katedra díjjal elismert igazgató egy Népszava riportban (Dr. Takács Ilona készítette) a következőben látja az iskola helyzetét, illetve fogalmazza meg hitvallását.

„A garancia arra, hogy a sokszínű iskolatípus megszilárduljon az iskola fenntartóinak támogatása mellett, az ha van egy jó csapat, s itt a kollégáimra, a tanári karra gondolok. A testület tagjai magasan képzett, az új iránt fogékony, jó pedagógiai érzékkel megáldott emberek, akikkel ez megvalósítható. Nagy eredmények tartom, hogy sikerült stabilizálni a nyelvtanárok körét; nálunk angol, német, orosz és svéd nyelvoktatás folyik. A fiatalok esélyei szempontjából a több nyelv ismerete nem nélkülözhető. Az informatikai fejlesztést – ami az előzőkkel szintén összefügg – fontosnak tartom. Ám szerintem mégis a meghatározó az iskolában folyó oktató-nevelő munka minősége, a demokratikus liberális légkör, amely nyíltságra, kölcsönös tiszteletre épül. Ezt nemcsak a diáknak, olykor nekünk is tanulnunk kell.”

Rudolf Ottó

A felnőttoktatás múltja és jelene iskolánkban

A felnőttoktatás múltja nem választható el az általános középiskolázatás múltjától. 1945 és 1950 között számos korosztály nem tudta idejében folytatni, befejezni tanulmányait, ezért az elmaradt tanulás pótlására az esti oktatás kínálkozott. A háború után lényegében ingyenessé vált középiskola azok számára is a hiányok pótlását jelentette, akik nehéz anyagi helyzetük miatt korai kenyérkeresetre kényszerültek. Most beülhettek az esti iskolák padjaiba.

Az 50-es, 60-as években azonban számos korrekcióra került sor az iskolarendszerben: az oktatási, képzési, nevelési szisztémát a munkaerő-kereslethez igazították. Még leginkább a technikumok születése adott lendületet a szakmát, plusz középfokú műveltséget nyújtó iskolarendszer fejlesztésének, azonban a 60-as évek végére kiderült, hogy technikusokból túlképzés keletkezett. A felnőttoktatás akkor került végleges helyére, amikor a közműveltségi ismereteket sikerült fő helyre állítani, s a szakmai alapismereteket részben az iskolán kívül lehetett a diákoknak megszerezniük.

A hazai közoktatás tektonikus mozgásai a Katona József Szakközépiskola programjában megrázkódtatásokat okoztak. Iskolánk örökölte, illetve átörököltette a felnőttképzést a Bánki Donát Ipari Technikumtól és a Bolyai János Híradásipari Szakközépiskolától. A korábban rangos technikus szint megszüntetése miatt elvesztette vonzását a felnőttek szakmai iskolája.

Átszervezések, összevonások után az 1988–89. tanévben szerveződött meg a mai arculatú felnőttoktatás iskolánkban. Igazgatója Nagy Endre, az esti tagozat vezetője egy évig Szentesi András volt, majd Pintér György mérnök tanár.

Az esti szakközépiskolai oktatás meglehetősen költség- és anyagigényes volt: műhelymunkát, műszaki méréseket igényelt, ezért sikeresebbnek bizonyult a szakmunkások 3 éves szakközépiskolája, amely már csupán közismereti tudást nyújtott, viszont szerencsésen ráépült az emelt szintű szakmunkásképzőre. Átjárhatóságot nyújtott esztengályosoknak, autófényezőknak az érettségi, így a továbbtanulás irányába. Sajnos, számos nagyszerű mérnök tanártól, műszaki tanártól meg kellett válni. Tudnivaló, hogy köztük tankönyvírók, szakfelügyelők is akadtak. Volt, aki a Műszaki Egyetem oktatójaként folytatta pályáját. 1990-től 2002-ig a

felnevelés fő profilja a szakmunkások 3 éves szakközépiskolája volt.

Tünődhetünk azon, hogy ezzel a műszaki képzés erejét veszítette, a Katona József Szakközépiskolának korábbi fő profilja, a műszaki szakemberképzés szorult háttérbe. Talán nosztalgiánk is kifejeződik abban, hogy örültünk a szakmunkás fiataloknak, akik 1990-től kezdődően tömegesen jöttek iskolánkba – sokan már az emelt szintű szakmunkásképző elvégzése után nyomban –, azaz a 18–19 évesen egyik iskolapadból a másikba átültek, közműveltségi tudás megszerzéséért indultak harcba.

Azzal, hogy gyakorlati képzés nincs nálunk, egyszerűbbé vált a képzés-nevelés, ezért korlátlan számban vettünk, vehettünk fel tanulni vágyó ifjakat. Az utóbbi években 600–800 felnőtt hallgató sem volt szokatlan tantermeinkben a késő esti órákban.

A jelen tanévet (2002–2003) megelőzően párhuzamosan többféle oktatási forma honosodott meg iskolánk falai között. Volt 2 évfolyamos „intenzív nappali” oktatás, heti öt napon át. Jól működött a 3 éves esti „szakmunkások szakközépiskolája”, akár 6 párhuzamos osztállyal is. Gimnáziumi arculattal is működtek intenzív osztályok. 2001 óta azonban – felsőbb utasításra – megszűnt a beiskolázás a szakmunkások szakközépiskolájába, hiszen maga a szakmunkásképzés is időszakosan megszűnt, részben átalakult.

Mit mutat a jelen? Tanév végén elbúcsúzunk szakmunkásainktól. 2002 óta szakiskolások hagyják el tanintézetüket: ők már 2+2, azaz 4 éves rendszerben előbb közismeretet, utóbb szakmát tanulnak. Az oktatási törvény meghatározza az „átjárhatóság” feltételeit, ezért valószínű perspektívánk az, hogy erre a végzettségre épülhet két évfolyam az érettségi megszerzésének igényével esti oktatás keretében.

A jelenlegi iskolavezetés – Vései Zoltán igazgató és Székely Lászlóné tagozatvezető – sokat tesz azért, hogy a Katona József Szakközépiskola eredeti arculatából is minél többet megőrizzen, és az új követelményeknek is megfeleljen. Azaz, a legtöbb, amit tehetünk: főképp az ipar számára készítünk fel középfokú műveltséggel bíró szakembereket, középkadereket, hiszen a tanulás ma egész életre szóló, permanens művelést, önművelést jelent.

John Vilmosné Névadónk, Katona József

„Katona József életrajza – a főügyész úr foglalkozásához illően – egy történelmi per jegyzőkönyve. Egy huszonéves fiatalember kulturális értékeit keresgető nemzetét megajándékozta a legnagyobb magyar drámával. A nemzet nem fogadja el az ajándékot. Felejtés általi halálra ítéli. A fiatalember pedig több mint egy évtizeden át némán várja az új, igazságos ítéletet. De a perújrafelvételre csupán halála után három évvel kerül majd sor” (Rigó Béla).

Katona József életét hézagossabban ismerjük, mint számos kisebb jelentőségű kortársát. Néhány színésztársának emlékezése szűkszavú és nem is teljesen megbízható. Volt hivatali főnöke, Csányi János írt róla, de ő csak élete utolsó tíz évét ismerte. Nem maradtak után tárgyi emlékek sem. A kecskeméti Katona-emlékházban egyetlen óntányért tudtak kiállítani, ami a Katona család tulajdona volt.

1791. november 11-én született Kecskeméten. A félig paraszti, félig kispolgári családnak, amelyből származott, nemcsak első, hanem egyetlen magasabbra emelkedett, értelmiségivé vált tagja. A Katona család nem tartozott a város vezető rétegéhez, nem volt sem módos, sem előkelő. Az iskolázott fiú nem szakadt ki az egyszerűbb sorban élő családból. Édesapja, idősebb Katona József kecskeméti takácsmester műveltsége nem mérhető a fiáéhoz, de nem élt szellemileg teljesen más világban, mint a fia, igyekezett lépést tartani vele. Úgy lehetett rá büszke, hogy ismerte a tevékenységét. Hogy édesanyja, Borbók Ilona valószínűleg írástudatlan volt, a korra jellemző, nem a család műveltségi szintjére. Gyermekkorának élményeire egy költeményéből következtethetünk:

„A kelet örömöt, szinte
Mint az alkony, egyiké hinte,
Egy nádból, pajtás, egy alma
Egy nádló, pajtás, egy alma
Egész vagyona, s hatalma
Már új díszbe öltözött.”

(Gyermekkor)

Gimnáziumi tanulmányait a pesti, a kecskeméti és a szegedi piaristáknál végezte 1802 és 1800 között. 1810-ben a pesti egyetem jogi fakultására iratkozott be. Ekkor válhatott szenvedélyévé a színház, ezt követően bontakozott ki csupán néhány esztendőre terjedő drámaírói pályája. Diákévei alatt nem figyeltek fel rá, nem volt sem jó tanuló, sem színes egyéniség. Akik később ismerték meg, zárkóztak sőt különcnek tartották. A jogi tanulmányait kezdő

fiatalember középszerűnek tűnt. Megtanulta, amit meg kellett tanulnia, szeretett olvasni, érdekelte a történelem. Tizenkilenc éves. Csak öt év választja el a Bánk bán megírásától és tíz írói pályájának befejezésétől.

A második pesti magyar színtársulat 1807 májusától 1815 júliusáig játszott a fővárosban. Előadásait a Duna-parton álló ún. Rondellában kezdték meg. A színház műsor tekintetében önálló volt: a fordítók, átdolgozók jórészt a színészek köréből kerültek ki. A társulat létszáma alacsony 15 – 20 fő. A társulatnak szüksége volt segítségre, s ezt az egyetemistáktól kapta meg. Nem Katona József volt az egyetlen, aki idejét az egyetem és a színház között osztotta meg. Rejtély, hogyan került kapcsolatba ez a szótlan, félszeg fiatalember a színészek világával. Mindenesetre megfelelő nyelvtudása és stílusérzéke volt a fordításhoz.

1812-ből való első reánk maradt „eredeti nézőjátéka”, A borzasztó torony. A következő műve, a Monostori Veronika is regénydramatizálás. A színház megrendelésére Szent István napi ünnepi előadás céljára készült Katona 1813-ban bemutatott István, a magyarok első királya című darabja. A darab István királya már sok tekintetben a Bánk bán II. Endréjére emlékeztet. Ez az alkotás átvezet Katona valóban eredeti, a történelmet egyéni látása, ítélete alapján feldolgozó drámáihoz, a Ziskához, a Jeruzsálem pusztulásához és a Bánk bánhoz.

1813 elején hosszabb időre hazatért Kecskemétre. Távozása előtt írhatta azt a levelet, amelyet Déryné emlékezése őrzött meg. Déryné Széppataki Róza ekkor még kezdő színésznő, hajadon. A levél így szól:

„Holnap jókor haza kell utaznom. Én magát véghetetlen szeretettel szeretem, s lelkemben hordozom képét, mióta először színpadon megláttam játszani, s ezen szende képet fogom titkon keblembe zárva, véglehelletemig hordani. Ha meghallgat s hajlandó hozzám, egy darabka rózsaszín szallagot, ha meg nem hallgat, egy darabka fekete szallagot zárjon a felelethez. E két szín fogja életem irányát kormányozni. Ha rózsaszín lesz a jel, félév múlva visszatérek Pestre, s akkor bővebben fogok megnyilatkozni; ha fekete lesz, akkor szívem örökre gyászolni fog.
K. J.”

Széppataki Róza nem tudta, ki lehet ez a titokzatos K. J. Nem válaszolt, nem is tudta, kinek kellene válaszolnia. A levél titka fél év múlva derült ki, akkor azonban már Déry felesége volt. Katona József ebben az évben végezte el az egyetem jogi tanfolyamát, s elbúcsúzott a bizonytalan színészi pályától a biztos jogi pálya kedvéért.

A Bánk bán már a pesti színtársulattól függetlenül keletkezett. 1814-ben Erdélyben Döbrentei Gábor irodalmi folyóiratot indított. Ennek első számában Eredetiség s jutalomtétel címmel drámapályázatot hirdetett az épülő kolozsvári színház megnyitására. Pályázati feltétel az volt, hogy a drámának történelmi tárgyúnak kell lennie. Döbrentei pályázata kisebb érdeklődést keltett, mint amilyenre számított. Kölcseyt felszólította, hogy pályázzon. Kölcsey így válaszolt: „Íróink közt senkit sem ismerek, ki ezen pályán szerencsésen mehetne, s nincsen is tárgy és körülmény, mely a drámára hajlandóságot adjon valamelyiknek költőink közül.” Katona nevét Döbrentei vagy Kölcsey talán még nem is hallotta. A pályázat jellegű volt. A magyar irodalmi múlt legkiválóbb történelmi drámájára azonban fel sem figyeltek. A Bánk bánból, amelyet kiadásakor „elsőszülöttnek” nevezett a szerző, így lett drámaköltői pályájának hatyúdála.

A Bánk bán első kidolgozása 1815-ből való, végleges szövege 1819-ből. Katona szükségesnek látta, hogy átdolgozza a művet. A Pesten vendégszereplő székesfehérvári színtársulattal szeretne volna előadatni, de a cenzúra ezt megakadályozta. Katona erről így ír: „Bánk bánom nem engedődött meg az előadásra, hanem csak a nyomtatásra. Miért?... Csak azért, mivel Bánk bán nagysága meghomályosítja a királyi házét.”

A Bánk bán első változatától végleges szövegéig ill. nyomtatásban való megjelenéséig fél évtized múlt el. Katona nemcsak a színházról, hanem a drámaírástól is végleges búcsút vett. Ügyvédi vizsgát tett, ügyvédként dolgozott. „Az igaz (látjuk), hogy a tele has ritkán dolgozik — jobban énekel az éhező kanári –, az ember örül annak, ha munkája kézzelfogható figyelmet érdemel, mert ez új munkára teszi gondját nyugodttá. De ha a madár látja, hogy hasztalan esik fügyürészése, élelméről gondolkodik, és elhallgat” – vélekedett.

Katona József 29 éves volt, amikor 1820 novemberében Kecskeméten alügyésszé választották. Kecskeméten már nem írt semmi érdemlegeset. Hat év múlva a város főügyésze lett. Az a vágy, hogy idős szülein, családján segítsen, arra ösztönözte, hogy minél többet dolgozzon. Munkájában pontos és lelkiismeretes volt. Kecskeméti tíz évéből nem sokat tudunk. Azok a kétes hitelességű történetek, amelyek halála után terjedtek el róla, külön, magányos, családott emberről szólnak. A harminckilencedik évében járó férfi szívpanaszait maga sem vette komolyan. 1930. április 16-án hivatalába igyekezett, s a városháza kapujában összeesett holtan. Halála helyén ma kettétört kő áll ezzel a felirattal: „Itt hasadt meg a szíve Kecskemét legnagobb fiának.”

A drámaíró meghalt, de műve rövidesen feltámadott. 1833-ban Kassán Udvarhelyi Miklósnak eszébe jutott egy régi délután az öreg Katona műhelyében. Jutalomjátékának a Bánk bán, Mikhál bán szerepét választotta. 1834-ben Kolozsvárott Egressy Gábor vette elő a darabot. 1835-ben és 36-ban Budán és Debrecenben játsszák. A diadal lassan megéri. 1848. március 15-én az első cenzúrázatlan Bánk bán előadásával ünnepelt a Nemzeti Színház. A szabadságharc bukása után betiltották. A 60-as években új diadalsorozat indult. 1861-ben bemutatták operaváltozatát, melyet Egressy Béni szövegére Erkel Ferenc írt. Napjainkban is él a mű mindannyiunk öröme. Sótér István 1971-ben így méltatta: „Katona egy olyan kornak a kései fia volt, mely felfedezte, magasra emelte az érzelmi világot, hirdette az érzelmek rangját és kivételességét, s az emberséget, a jellemnagyságot az érzelmek nagyságában, sőt az érzékenység rendkívüli fokában látta.”

„Egyetlenünk a maga nemében” – ez volt Erdélyi János megállapítása a Bánk bánról 1840-ben. Ítélete ma is helytálló. Nemzeti történelmünknek nemcsak kifejezője, hanem része is immár ez a mű. Katona nevét ez az alkotás őrizte meg, irodalomtörténeti rangját ettől nyerte.

Emlékek, gondolatok

Dr. Solymosiné Vatai Emilia **Új utakon a régi iskolában**

Éppen 30 évvel ezelőtt, 1972-ben léptem ki friss diplomásként, matematika-fizika szakos középiskolai tanári oklevelemmel, a Szegedi József Attila tudományegyetem kapuján. Ám nem középiskolában kezdtem pedagógus pályámat, hanem egy kollégiumos általános iskolában. Örülök, hogy a sors így hozta: kivételesen jó kollektívába kerültem, ahol öröm volt dolgozni. Olyan gazdag gyakorlati tapasztalatokra tettem szert a szaktárgyak oktatása terén, melyeket kitűnően tudok hasznosítani mindmáig a munkámban. Nem véletlen, hogy végülis másfél évtizeden át ott maradtam.

Amikor 1988-ban meghívtak ide, a Katona József Szakközépiskolába tanítani, kicsit fájó szívvel búcsúztam a régi iskolától és vállaltam el itt a munkát. Ám megbizonyosodtam arról, hogy milyen nagy előiskola volt számomra az általános iskolai tapasztalat, s mennyire előnyös, ha a tanár át tudja hidalni a két iskolatípus között óhatatlanul meglévő űrt. Tapasztalatból tudom, hogy a középiskolai tantervi követelmények mely pontokon illeszthetők össze az általános iskolai alapokkal.

Az általános iskola, ahol tanítottam abból a szempontból is sokat adott a mai munkámhoz, hogy kis iskola lévén, módom volt a vezetés irányítás kérdéseibe is betekinteni, a közszereplésekben résztvenni, az iskolai közösségekbe bekapcsolódni. Erre hamarosan szükségem lett, mert az átkerülés után a következő évben Balogh Tibor nyugállományba vonulása után én lettem az utódja, általános igazgatóhelyettesnek neveztek ki. Elődömtől minden szükséges segítséget megkaptam. Noha magam is vezetőképzőn vettem részt az ELTE továbbképzésein, igyekeztem a vezetés elméleti oldalával megismerkedni, mégis úgy éreztem, hogy hirtelen rám zúdultak a feladatok. Tudvalévő, hogy ebben az időben tetőzött a demográfiai hullám, ekkor iskolánkban 33 osztályban folyt a tanítás. Szintén ekkor vezettük be a gimnáziumi oktatást. 1991-ben egy, a következő tanítási évben két osztállyal indultunk, ám rövidesen négyre emelkedett a gimnáziumi osztályok száma.

A tantárgyfelosztás, a közismereti tárgyak összefogása, a nevelési problémák, a munkaközösségekkel való kapcsolat, a diákönkormányzat gondjai egyszeriben rám hárultak. Mégis a legnagyobb gondom az volt, hogy le kellett adnom osztályokat, amit

nagyon sajnáltam, mert szeretek tanítani és szeretem ezt a korszályt, szót értek velük. Elvem és ezt követem a gyakorlatban a tanítványaimmal is, hogy a konfliktusokat — ezek óhatatlanul keletkeznek — mindig ott, ahol keletkeznek és lehetőleg mielőbb rendezni kell. Ezáltal elkerülhetők a félreértések, oldhatók a feszültségek, megelőzhetők az elmérgesedett helyzetek és a figyelem az érdemi munkára összpontosítható.

Tapasztalatom szerint a pályaválasztáskor gyakran nem a realitás érvényesül, ami tanulóknál érthető, hiszen 14 éves korban az önismeret, a képességek, az adottságok felmérése még nem teljes. Ám a szülőknél is inkább a vágyak és kevésbé a lehetőségek dominálnak. Bizonyos divatos szakmákat a gyors érvényesülés, a kedvező anyagiak reményében előnyben részesítenek függetlenül attól, hogy a gyermek alkalmas-e arra vagy sem. Kevésbé gondolnak arra, hogy ezek a divatos szakmák hamarosan telítődnek.

A tanulók egy része úgy érkezik ide, hogy itt jobb lesz a tanulmányi eredménye, mint amilyen az általános iskolában volt. Ha az első időkben nem éri kudarc, akkor nyert ügyünk van, a siker pozitív beállítottságot eredményez, ami átsegíti a tanulót a nehézségeken. Ahhoz, hogy ezt elérjük nagyon tudatos, átgondolt tanári munkára, nagy gyakorlatra van szükség, hiszen különböző felkészültségű, képességű gyerekek kerülnek szeptemberben egy osztályba. A jó képességű, jól felkészített tanulót le kell kötni hogy, az órákon ne unatkozzék, miközben azon fáradozunk, hogy a közepes vagy a gyenge tanulót megfelelő szintre hozzuk. Első órákon tájékozódunk arról is, hogy egy adott tárgyban mi az, amit a gyerekek jobban kedvelnek. Például matematikában az algebrát, mint a szöveges példákat és a geometriát, vagy a bizonyítási feladatokat. „Nem értem” halljuk a gyakori tanulói reagálást, amellyel elhárítják az anyag befogadását. Valójában arról van szó, hogy többnyire meg sem próbálta a megértést. Az a gyerek, aki nem szeret tanulni, a szülők pedig rábízják, hogy belátása szerint cselekedjék, annak kicsi az eshetősége arra, hogy egyetemen, főiskolán, folytathassa tanulmányait. Ezek a felsőfokú tanintézetek a jók közül választják ki a legjobbakat. Jelentkeznek olyanok is, akik nem látják jól saját képességeiket. Hozzávetőleg a jelentkezők 50 százaléka nem megalapozott. A tapasztalat szerint a nálunk végzett tanulók kétharmada szeretne felsőfokú képzésben részt venni, ennek csupán a fele jut be. A másik nagy kérdés, hogy mennyien fejezik be az egyetemen vagy főiskolán a tanulmányaikat. A felvételek után a további küzdelem, a bennmaradásért folyik. A középfokú és felsőfokú oktatás közötti nagy különbség köztudott. Az egyetem, a főiskola adta látszólagos szabadsággal és kötetlenséggel nem

mindenki tud jól gazdálkodni. A többszintű iskolamodell, a technikus szakképzés bizonyos fokig a belső továbbtanulásnak a színtere. A tét nem kicsi, a mai kornak megfelelő, jó szakembereket kell kibocsátaniuk az iskoláknak. Messzemenően arra törekszünk, hogy az itt végzett tanulók megállják helyüket az életben!

Dr. Galbavy Márta **50 év kihívásai a „reáltanszék” tükrében**

Egy iskola történetében 50 év semmi és nagyon sok. Semmi, mert úgy elröppen ez az idő, hogy észre sem vesszük. Nagyon sok, mert több generáció kerül ki a falak közül, mind felvértelve azonos és mégis más tudással, akarással és tervekkel.

Iskolánk alapvetően a gépiparban alkalmazható szakmunkások képzésére alakult, akik az akkori időknél megfelelően az iparosodott Magyarország fontos tényezői lehettek. Éveken keresztül csak szakmunkásképzés folyt, de olyan jól felkészült tanárokkal, akik minden évben a tanulmányi versenyekre küldtek gyerekek, és az első helyeket szerezték meg. A kiváló szakmai ismeretekkel felkeltették a diákokban a tudásvágyat, s egyre többen próbálkoztak a szakmunkás-bizonyítvány mellett az érettségit is megszerezni. „Munka után édes a pihenés” – tartja nálunk magát egy mondás, de azoknak a fiataloknak, akik továbbképezték magukat, a megérdemelt pihenés csak sokkal később jöhetett.

E problémák megoldásaként 1963-ban szakközépiskola is indult iskolánk falai között, s ez a tantárgyakban újabb kihívást jelentett. Érettségizni kellett – több más tantárgy mellett – matematikából és fizikából is. Hiába volt a jól felkészült tanár, hiába volt tehetséges és szorgalmas a diák, tárgyi eszközökre, tankönyvekre is szükség volt, amely éppen ennek az iskolának megfelelő anyagot tartalmazott.

Két kiváló matematika–fizika tanárunk, Bige Istvánné és Szabó Sándorné a 70-es években szakmunkásaink részére tankönyvet és feladatlapokat állított össze, amelyet nemcsak a Katona, hanem az ország összes műszaki szakmunkásképzőjében használtak. A szakközépiskola létrejötte után e könyveket tekintették reáltanáraink iránymutatónak, de természetesen kiegészítették a műszaki szakközépiskolák számára írt tankönyvekkel, jegyzetekkel. Szép sikereket értek el diákjaink most már nemcsak a szakmunkástanulók tanulmányi versenyén, hanem az OSZTV-n is. Nem múlt el olyan év, hogy az első 10 helyezettben Katonás diák ne lett volna, sőt 1992-ben miénk volt 1., 2. és 8. helyezés is. Bár ez a verseny, mint

nevében is szerepel szakmai tanulmányi verseny, de a matematika és a fizika, mint eszköz természetesen nélkülözhetetlen volt a siker elérésében.

Az országban érezhető változások a középiskolákat is továbblépésre kényszerítették. A 80-as évek végén a rendszerváltozással egy időben érzékelhetővé vált, hogy az ipar összeomlása várható. Az iskola fennmaradása érdekében újabb váltásra volt szükség. Az 1991/92-es tanévben új iskolatípussal bővültünk, megnyitottuk az első gimnáziumi osztályt. Ez sok tekintetben újabb erőpróbatúra készített bennünket. A „reáltanszék” a hagyományos matematika, fizika és kémia tantárgyak mellett a biológia és földrajz tantárgyakkal bővült. Sem személyi, sem tárgyi feltételek nem voltak meg az elhatározás pillanatában, de bízunk saját erőnkben.

A kémia alapozó szakmai tárgy volt, önálló gimnáziumi tantárggyá lépett elő, megkapva a teljes erkölcsi elismerést. Míg 1988-ig úgyszólván a legkorszerűbb módon lehetett ezt a tárgyat tanítani, a tanulók létszámának növekedésével, az új iskolatípus, a gimnáziumi osztályok megindításával az eszközállomány már nem felelt meg a kor követelményeinek.

Az 1994/95-ös tanévtől kezdve kísérletet indítottunk a leíró tanítás helyett a kísérletező oktatás területén, amelyet mind a diákok, mind a szaktanárok elfogadtak. Az egyre több tanulói kísérlet és azok jegyzőkönyvezése, valamint a mennyiségében megnövekedett üzemplátogatások az új tanítási szemléletet tükrözi. Ennek igazi eredményességét akkor érzékeljük, amikor egyre többen választották önálló érettségi tárgyként a kémiát, s néhány olyan pályára is indulnak, ahol belépőként a kémia lesz a felvételi tárgy. A legélesebb kihívást a gimnáziumi osztályok megindításában a biológia és a földrajz tantárgyak jelentették (természetesen néhány speciális humán tantárgy, mint pl. ének, rajz és műalkotások elemzése, stb. is.), hiszen ezeknek iskolánkban semmilyen hagyománya nem volt, még olyan se, mint a kémia, Csukott szemmel ugrottunk fejest a biológia és a földrajz tanításba, amelyekről nem mondhatjuk, hogy könnyű, de szép és érdekes. Az első gimnáziumi osztálynál nemcsak a szemléltető eszközök hiánya okozott gondot, hanem saját, főállású tanárunk sem volt. Az első évben földrajz a problémát okozó tantárgy, a második évben ehhez csatlakozik a biológia is, amelyet szemléltető eszközök – diák, filmek, metszetek, mikroszkópok, térképek, csontváz, stb. – nélkül olyan tanítani, mint papír és ceruza nélkül megpróbálni rajzolni. A második évben már két gimnáziumi osztály indult a harmadikban három, a következő évben négy, majd a továbbiakban az évfolyamonkénti két osztálynál megálltunk. E népes

gimnáziumi képzés ellátására nem volt elegendő egy teljes állású tanár. A „realszertár” két fiatal, lelkes kollégát fogadott be. Az évek múlásával a szemléltetőeszközök tára is egyre bővült. A szaktanárok és az iskolavezetés közös erőfeszítésének eredményeként elmondhatjuk, hogy e két tantárgy tanításának feltételei egyre jobbak.

Az iskolai zárt láncú televízió rendszere lehetőséget nyújt a legmodernebb eszközök alkalmazására is, hiszen akár a biológiát, akár a földrajzot nézzük, olyan videofilmek állnak rendelkezésünkre, amilyenekről korábban nem is álmodhattunk. A diákok kedvelik, értik mind a biológiát, mind pedig a földrajzot, amelyet az is bizonyít, hogy egyre többen választják érettségi, illetve felvételi tárgyként. 1995/96-os tanévben újabb váltás következett, iskolánk új tagozattal bővült, közgazdasági szakközépiskolai osztályok kerültek hozzánk. A NAT-ot a 2001/2002-es tanévben vezették be az 1., 5. és 9. évfolyamokra, s evvel a tantárgyak tanításának struktúrája is megváltozott. Ma már mind a két típusú szakközépiskolában tanítunk biológiát és földrajzot, s 11. osztálytól bárki választhatja ezeket a tantárgyakat az érettségire.

Vajon mit hoz a jövő? A technika és a tudományok rohamos fejlődése, az egész megváltozott világ új és újabb feladatok elé állítja a tanárt és a diákot egyaránt. Csak együtt, egymást tiszteletben tartásával tarthatunk lépést változó életünkkel. Más típusú ismeretekkel felvértezett emberkéket kell útjukra bocsátani, olyanokat, akik alkalmazni tudják a Katonában tanultakat, bármelyik iskolatípusban is végeztek.

Lovász Judit **A közgazdasági szakról**

Magyarországon a kereskedelmi és a közgazdasági képzés az 1830-as évekre vezethető vissza. Az ekkor létrejött két belvárosi kereskedelmi tanfolyam többszöri átszervezés után alakult 1888-ban a nyilvánossági jog megszerzésével magán középiskolává Aranyosi Miksa majd Fényes Dezső vezetésével. Az oktatás és nevelés helyszíne az idők folyamán változott. A Csanády utcából a Gömb utcába helyezték át az iskolát, amely 1944-ben állami kézbe került, a tartalom azonban mindvégig az irodai szakmai képzésre koncentrált. Az 1995–96-os tanévig a Budapest, XIII., Gömb u. 53. sz. alatti iskolaépületben — a III. emeletet a kerületi önkormányzattól bérelve — a Fővárosi Tanács, majd a Fővárosi Főpolgármesteri Hivatal

Közgazdasági Technikum, 1978-tól Gépíró és Gyorsíró Szakiskola, később Heltai Gáspár Közgazdasági Szakközépiskola néven jó eredménnyel dolgozó középiskolát működtetett.

1996 nyarán a Közgazdasági Szakközépiskola fúzió útján került új helyére, a Katona József Gépipari Szakközépiskola és Gimnázium épületébe, kiegészítve annak képzését közgazdasági tagozati, ügyviteli szakmacsoportos képzéssel. Az akkor fogadó iskola rövid idő elteltével nemcsak a műszaki szakmai, a gimnáziumi oktatás, hanem a közgazdasági és ezen belül az ügyviteli szakmai oktatásnak alma matere lett. Az elmúlt 7 évben bizonyítottan maximális lehetőség nyílt az egységes, többcélú intézményben is a gazdasági-szolgáltatási szakterületen az ügyviteli szakmacsoport szakmáinak, az orientációs és alapozó szakmai tárgyak színvonalas oktatására és a tartalmas nevelőmunkára.

A Katona József Műszaki, Közgazdasági Szakközépiskola és Gimnázium történetében 1952-ig visszalapozva látható, hogy az iskola mindig törekedett arra, hogy tanítványainak általános műveltséget és jó szakmát adjon. Az előző az érettségi vizsgára történő felkészítésben, az utóbbi az érettségi-képesítő vizsgákban, ma pedig az érettségire épülő, államilag elismert Országos Képzési Jegyzék szerinti szakmákra történő felkészítésben, szakmai vizsgákban ölt testet. Ma már az iskolavezetés által támogatott fejlődés eredményeként négy szakmában (ügyintézőtitkár I-II., szerkesztőségi ügyintézőtitkár és a Pécsi Tudományegyetemen akkreditált felsőfokú jogi asszisztens) szakmában tudnak tanulóink és a bennünket megkereső, más iskolában érettségizett fiatalok szakképesítést szerezni. Az ügyviteli munkára történő felkészítés eredményességéhez nagyban hozzájárul a szakmai orientációs és alapozó tárgyak tanítása. Külön kiemelendő, hogy egységes iskolaként élve mindennapi életünket az iskola minden tanulója betekintést nyerhet a szakmai munkába is a Katona-hét rendezvényein. Illusztris előadók, játékos szakmai feladatok, szakmai versenyek csalogatják a szakképzési évfolyamra az érdeklődőket.

Nagy öröm, hogy az általános műveltség részeként nemcsak az informatikaoktatást támogatja nagymértékben az iskolavezetés és a tantestület, hanem a gépírásoktatást is. Kilencedik évfolyamon minden tagozaton elsajátítják a tanulók a számítógép kulturált kezeléséhez tartozó tízujjas vakírást. Tudásukat nemcsak háziversenyeken, hanem országos, sőt nemzetközi versenyeken is összemérhetik. Az eredményességet a csoportbontással történő oktatás is segíti.

Az elmúlt évekre visszatekintve példaként állíthatjuk jelenlegi tanítványaink elé az országos versenyeken eredményesen szerepelt volt tanítványainkat.

Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége által rendezett országos versenyen Balázs Tünde gépírásból első helyezést ért el a Nemzetközi Ifjúsági Világversenyen 1988-ban;

Szepesi Anita az ifjúsági gépírási versenyt követően Németországban, Bonnban 11. helyezést ért el a Nemzetközi Ifjúsági Világversenyen 1997-ben;

Verner Anna a Gyorsírás C kategória Ifjúsági I. helyezette volt 2001-ben.

A Szövetség pontszerző versenyein a közgazdasági tagozat évek óta az I., illetve II. helyezést ért el.

Az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen elért helyezések:

Gerébi Brigitta gépírás 4. helyezés 1998-ban;

Pál Zsuzsanna gépírás 10. helyezés 1998-ban;

Vígh Dorottya gépírás 5. helyezés 2000-ben;

Ezzel felvételt nyertek a Bessenyei György Tanárképző Főiskola gépírás-gyorsírás tanári szakjára;

A Móricz Zsigmond Műszaki Szakközépiskola Radnai Béla Közgazdasági Tagozata a 2001/2002. tanévben fővárosi versenyt szervezett gépírásból, gyorsírásból, szövegszerkesztésből. Tanulóink szép számmal vettek részt szinte minden versenyszámban. Természetesen az eredmények sem maradtak el:

Kaptás Anita gyorsírásból 1.,

Erdődi Ágnes gyorsírásból 1.,

Tarnavölgyi Tünde gépírásból 2.,

Keve Nikolett szövegszerkesztésből 2.,

Nyírán Krisztina szövegszerkesztésből 3. helyezést ért el.

Radnai Béla, az egységes magyar gyorsírás megalkotója születésének 110. évfordulóját ünnepeltük. Ebből az alkalomból a fenti versenyen kívül az iskolák tanulói Radnai Béla életéről és munkásságáról tanulmányt is írtak, illetve vetélkedően adtak számot ismereteikről. A sok tanulmány közül iskolánk tanulói az első, illetve a 3. helyet érték el:

I. Keresztesi Katalin, Takács Tímea, Urbán Enikő 1.E/14. osztály

III. Dobra Zsuzsa, Keve Nikolett, Varga Szilvia 1. F/14. osztály

A vetélkedő utáni helyezések:

I. Dobra Zsuzsa, Nyírán Krisztina, Varga Szilvia 1. F/14. osztály

III. Keresztesi Katalin, Takács Tímea, Urbán Enikő 1.E/14. osztály

Közismereti versenyek:

1998. Verner Anna az Implom József Helyesírási Verseny fővárosi fordulóján kiemelkedően szerepelt, ezért oklevelet kapott.

Elismerés illeti nemcsak a versenyekre lelkesen készülő tanulókat, hanem a szakmai tárgyakat tanító felkészítő tanárokat is. A szakképzés területén a szaktanárok, az ügyviteli szakmacsoport három OM-szakértő tanára, és a szakmai képzésben országosan használt szakkönyvet, tankönyvet író tanárok is igyekeznek legjobb tudásuk szerint átadni szakmai ismereteiket.

A szakmai képzésben az ügyintézőtitkári szakképesítés nyelvvizsgálóhoz kötött. Ezért a nyelvi képzést németből nyelvi táborral segítjük. Ugyancsak német nyelvből államilag elismert nemzetközi nyelvvizsgát tesznek tanulóink elsősorban középfokon az Osztrák Nyelvintézetben.

A cél, hogy ne csak végzős tanulókat bocsássunk ki az alma materből, hanem kezdő szakembereket tudjunk ajánlani a munkáltatóknak. Ennek szolgálatában áll az is, hogy a különféle cégekhez, intézményekhez kihelyezett tanulók a szakmai gyakorlaton szerzett tapasztalatokkal gyarapíthatják a munkábaálláshoz szükséges tudásukat. A munkahelyek osztályzatai és a vizsgaeredmények, a vizsgabizottsági elnökök, és a kamarai tagok jegyzőkönyvi véleményei is megerősítenek bennünket abban, hogy a felkészítés eredményes.

A titkárképzést szakmafejlesztő csoport segíti. Jó kapcsolatot építettünk ki a szakmai képzést segítő társadalmi szervezetekkel: a Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetségével, a Magyar Titkárnők Országos Egyesületével, a Magyar Protokollások Országos Egyesületével, a Tankönyvesek Országos Szövetségével. Ennek jelentőségét tanulóink egy része is érzi. A szakmával való kapcsolatukat, szakmai fejlődésüket azzal látják biztosítottnak, hogy tagként tevékenykednek valamely szervezetben.

Jóleső érzés, hogy az iskolától már búcsút vett továbbtanuló vagy munkába állt tanítványaink rendszeresen felkeresnek bennünket. A beszélgetések során tapasztaljuk, hogy amire az oktató-nevelőmunka során mindig hivatkoztunk — partnerek, munkatársak vagyunk, azonos célunk a jó vizsga, majd a további eredményes életvitel — valóban megvalósul.

Borsos Tibor

Egy műszaki igazgatóhelyettes visszaemlékezései (1997)

Engedtessek meg nekem, hogy egy –talán nagyképűnek tűnő– kijelentéssel kezdjem, mely szerint, ha van a jelenlegi magyar szerszámkészítő szakmának bölcsője, az a Katona József Szakképző

Iskola, vagy ahogyan sokak fülében ismerősebben, kedvesebben cseng, a MŰM. 21. számú intézete. Ebbéli meggyőződésemet csak megerősítette, hogy nem is oly régen a szakmai képzést gondozó szaktanácsadóként az országot járva kevés olyan munkahellyel találkoztam, ahol ne köszöntek volna rám volt tanítványaink.

Az 1960. év azért egyik legjelentősebb dátuma életemnek, mert ekkor kerültem iskolánkba szerszámkészítő szakoktatónak, és a jelek szerint ekkor jegyeztem el magam egy életre a magyar szakképzéssel. Soha el nem feledhető, egyszerre felemelő- és nyomasztó érzés volt az iskolai tantestület tagjává válni. Felemelő, mert már ekkor –az alapítását követő hatodik évben– nagyhírű, a MŰM mintaintézetének számító iskola volt a 21-es. Nyomasztott viszont, hogy meg tudok-e felelni majd az elvárásoknak, amelyek egyrészt a szerszámkészítő szakma követelményrendszeréből, másrészt az iskolában folyó szakmai oktatás színvonalából adódtak. Ez a színvonal már a tanulók felvételénél megmutatkozott, hiszen akkoriban kb. 1000–1500 jelentkezőből válogattuk ki felvételi- és pályaalmassági vizsgasorozatokat azt a 200–250 tanulót, akit felvettünk az első évfolyamra szerszámkészítő, esztétikus és marós szakmákra. Az így felvételt nyertek még egyáltalán nem érezhették biztonságban magukat, mert az első félév, majd az év végén kiostáltuk, és egyszerűbb szakmákra irányítottuk át mindazokat, akik a szerszámos követelményeknek, elvárásoknak nem feleltek meg. Az elméleti oktatás színvonalát és az akkori tanítványok felkészültségét jellemzi, hogy igen sok volt tanítványunk szerzett diplomát, és dolgozik különböző vezető beosztásokban. Valamennyien egybehangzóan vallják, hogy egyetemi tanulmányaik során érezték igazán, milyen komoly szakmai alapokra tettek szert a „huszonegyesben”.

A klasszikusnak nevezhető szakmunkásképzést – a maga négy nap gyakorlat + két nap elmélet beosztásával – rövidesen felváltotta az „emeltszínű”, 3+3 napos oktatási rend. 1963-ban megjelent az első szakközépiskolai osztály, vele párhuzamosan az érettségizettek nappali tagozatos szakmai képzése is. Mindezek mellett állami egyezmények keretében oktattunk arab, vietnami és kubai diákokat is.

Mivel – mint már említettem – a MŰM mintaintézete voltunk, egyéb kötelezettségek is hárultak iskolánkra. Épületünk második emeletén működött a MŰM Módszertani Intézete, mellyel együttműködve számos pedagógiai kísérlet részesei, kivitelezői voltunk. Rendszeresen látogatták iskolánkat különböző nemzeti delegációk, akik a jó hírű magyar szakképzést jöttek tanulmányozni hozzánk. Természetesen más szakképző iskolák tanárai részére is

rendeztünk továbbképzéseket, szakmai bemutatókat. Az iskolánk – legalábbis a szerszámkészítő szakmai képzés vonatkozásában – meghatározó szerepet játszott és játszik ma is. Ilyen létszámban és intenzitással Magyarországon sehol sem képezték e szakma tanulóit. Az itt folyó szakmai nevelő munkát minősíti az is, hogy évtizedek óta a Szakma Kiváló Tanulója versenyek országos döntője a szerszámkészítő szakmában elképzelhetetlen volt tanulóink részvétele nélkül. (Igaz ez még ma is így van!) Jellemző, hogy nálunk a minimum követelmény mindig az első hely volt. Ha három tanulót neveztünk, azzal indítottuk útnak őket, hogy az első három hely sorsát döntsék el maguk között! Ez legtöbbször így is történt.

Tanműhelyünkben – különösen az 1960-70-es években – rendkívül intenzív és magas színvonalú munka folyt. A másodéves szerszámkészítő tanulók – az esztergályosok és a marósok segítségével – már embert próbáló, komoly szakmai kihívást jelentő szerszámokat készítettek bér munkában. Rengeteg munkánk volt, megrendelőink skálája széles, a Hajdúsági Iparművektől a Videotonig terjedt szerte az országban. A megrendelt szerszámok kifogástalan minőségben és adott határidőre készültek el. A harmadéves, vállalati szakmai gyakorlatra kikerülő tanulóink időnként panaszkodtak, hogy sokkal egyszerűbb munkákat végeztetnek velük mint amit másodévesben az iskolában megszoktak. Ma már megállapítható, hogy a szerszámkészítő szakmai képzés szempontjából ez az időszak volt az iskola fénykora mind minőségét, mind pedig létszámát tekintve.

Iskolánk vállalati kapcsolatai igen kiterjedtek voltak, közel száz vállalattal működünk együtt. A rendszerváltást követően, a nagyüzemi termelési struktúra megszűnése, az ipari termelés nagyarányú visszaesése következtében a szakmában igen nagy vákuum keletkezett, mely természetesen kihatott az iskolára is. A sok – a nagyüzemi szerszámüzemekből létrehozott – kft, bt és egyéb kisvállalkozás a saját fennmaradásáért küzdött, kisebb gondja is nagyobb volt mint az utánpótlás nevelésének kérdése, az iskolával való együttműködés. Ezt követte egy nagyarányú technikai-technológiai változás a szerszámkészítésben.

A jelenlegi szakmunkáskör kiöregedőben van és az új technika, technológia iránt már nem fogékony. Jelenlegi tanítványaink – tisztelet a kivételnek – nem akarják észrevenni, hogy milyen, eddig soha nem tapasztalt szakmai felfutási lehetőség, kihívás, anyagi megbecsülés várja őket. Igaz, az elvárások, a követelmények sem akármekkora!

A munkáltatók – nem önzetlenül, de saját jól felfogott érdekükben – ma már támogatnak bennünket jelentős összegekkel,

hogy a korszerű követelményeknek megfelelni tudó szakembereket képezhessünk. Így tudtuk megteremteni a feltételét pl. az autó CAD és a CNC gépkezelés oktatásának és reális alapokon tervezhetjük a szakmai képzés további korszerűsítéseit. Csak legyen kit képeznünk!

A közelmúltban beszélgettem egy osztrák vállalkozóval, aki a következőket mondta: „Magyarország szerszámgyártó nagyhatalom, csak nem tud róla.”

A válaszom: tudjuk, tenni akarunk és fogunk, hogy az is maradjon!

Ifi István **Szakképzés jelene jövője**

Hagyományos szakmunkásképzéssel indult az iskola. Oktattunk főként szerszámkészítőket, emellett több, akkoriban „divatos” szakmát is szerezhettek a diákok, úgymint esztergályos, köszörűs, fényező-mázoló, stb. Eleinte valódi túljelentkezés volt, a szakmunkásképzés népszerűbb volt, mint a legtöbb gimnázium. A tanulók 14 éves koruktól kezdve, három év alatt szereztek szakmát, s ez a fajta képzés a NAT bevezetéséig (1996-ig) tartott.

Ekkor átalakult a szakképzés. Miért is? Több mint negyven évig majdnem ugyanazzal a tananyagtartalommal végeztek a tanulók, később megnövekedett az elméleti tudásanyag. A gyermekvédelem, valamint az oktatáspolitikai nem engedi a tanulókat 16 éves koruk előtt dolgoztatni. Végül, de nem utolsó sorban a rendszerváltás után a felvevőpiac megszűnt, az ipar szinte teljesen tönkrement, így sok iskola felszámolta a szakmunkásképzését érdeklődés hiányában.

A Katona is szünetelteti jelenleg az ilyen jellegű szakmák oktatását. A két utolsó évtizedekben négy éves lett a képzés, ugyanis már cél az érettségi. Ez jogos igény volt, ám óriási terhet jelentett az amúgy is egyre gyengébb képességű gyerekek száma. Ugyanis az érettségi, valamint a szakmaszerzés négy év alatt történt a szakközépiskolás osztályokban. Tehát összehasonlítva a gimnáziumokkal, itt négy év alatt kellett a szakmát is megtanulni.

Ezt a fajta képzést is a NAT szüntette meg. A Katonában az utolsó ilyen (12 fős!) osztály 2000-ben végzett.

A NAT, illetve kerettanterv szerinti előírások gyökeresen megváltoztatták a szakképzést. Élesen különvált az alapvizsgálóhoz, valamint az érettségihez kötött szakmák tanítása. Az alapvizsgálóhoz kötött szakmákra (nagyjából ezeknek felelt meg a régi szakmunkásképzés) olyan diákok jelentkeznek, akik alkalmatlanok a szakma elsajátítására, mind munkafegyelem, mind képességek tekintetében. Nem kimondott cél az oktatáspolitikáról, de tény, hogy mindent megtesznek, -tettek, azért, hogy a diákot minél tovább az iskolában tartsák a munkanélküliség problematikájának megoldásaként. Az átalakulás során standardizálás történik. Szakmacsoportok alakulnak, a gépészeti szakközépiskolák lényegében reátagozatos gimnáziumokká avanszálnak, persze alacsonyabb szinten, s más céllal. A számokat tekintve a három éves szakmunkás ma négy évet tanul, kevesebb gyakorlati képzéssel. Egy középiskolás az eddigi négy év helyett, minimum öt és fél, de inkább hat évet ül az iskolapadban. Bevezették a szakmai orientációt, ami lényegében időhúzás, a gyerekek készségei nem fejlődnek, a gépészet minimálisan jelenik meg. Tanműhelybe, üzemlátogatásra mehetnek ugyan, de itt sem dolgoztathatnak. A kerettanterv előnye, hogy nem annyira leterheltek a gyerekek, de a gépészet nem egyéb, mint egy akkreditált, választható érettségi tárgy, ami tudásanyagban nem igazán számítható be az OKJ- s szakképzési évfolyamokba.

Az Országos Képzési Jegyék (OKJ) az évek során többször átalakult. Eleinte minél több szakma jelenlétét szorgalmazta, manapság kevesebb szakma szerepel benne. Csak az OKJ szerint történhet ma Magyarországon szakképzés, akár iskolarendszerben akár azon kívül. Így van ez a mi iskolánkban is. Alapító okiratunk többszöri változtatása, bővítése során igyekeztünk az iskola profiljának megfelelően minél nagyobb érdeklődésre számot tevő, korszerű szakmát felvenni. Ilyen a gépipari, a számítástechnikai technikus, a műszaki üzletszervező technikus, vagy a 2002-ben akkreditált felsőfokú gépipari mérnökasszisztens képzésünk. Megmaradt, immár 50 éve a szerszámkészítő képzés is. Emlékszünk, 2000-ben vizsgázott utoljára középiskolásként szerszámkészítő, ám idén már a hat éves képzés után ismét ilyen szakmát szerez 15 tanuló. Tény, hogy Budapesten ez a szakma az egyik legkeresettebb a munkáltatók részéről. Az ipar már talpra állt, igényelne több, fiatal szakembert. Ám kérdés, milyen szakemberek kerülnek ki az iskolából 4–6 év tanulás után. Az elmélet – gyakorlat aránya nőtt. Később kezdenek el manuális foglalkozásokat a gyengébb képességű diákok.

Azt gondolom, hosszútávon a gépész jellegű iskolák presztízsét helyre kell állítani, sokkal magasabb ipari szerepvállalással. Fontos lehet a jövőben a szakmai átképzés, a felnőttoktatás, lehetőségünk van esti képzésre lényegében bármelyik szakmában. Úttörő kezdeményezés, hogy 2003-ban először indult esti, technikus képzés. Az iskolának mindig is fontosak voltak az újítások a tradíciók figyelembe vétele, remélem, ez a jövőben sem lesz másként.

Megyeriné Unger Anna A magyartanításról

A magyartanítás az utóbbi években iskolánk profiljából adódóan óriási változásokon ment keresztül. Az egykor szakmunkásokat nevelő iskola falai ma javarészt szakközépiskolás és gimnazista diákokat fogadnak. A magasabb óraszám és a diákok érdeklődése a magyartanárokat arra készítette, hogy a közkedvelt videózással szemben a tanulók olvasókedvét ébrentartsa, sőt aktivizálja. A tanítási órákon a diákok lehetőséget kapnak arra, hogy olvasmányélményeikről színes beszámolókat tartsanak, vagy az éppen közösen feldolgozott műalkotásról véleményt nyilvánítsanak.

A kiemelkedő teljesítményt nyújtó diákok rendszeres résztvevői az iskolai szavalóversenyeknek, vetélkedőknek és az ünnepélyeknek. Tanulóink már túljutottak teljesítményükkel az iskola falain is; Tóth Bernadett (IV. C) és Tengely Gábor (IV. C) továbbjutott az Arany János balladamondó verseny budapesti fordulóján. Minden évben megrendezzük tanulóink számára a helyesíróversenyt, de ebben sajnos nem sikerült feljebb lépnünk. Iskolai ünnepélyeink évről évre színvonalasabbak lesznek, már szinte kialakult egy törzsgárda, akik nélkül ezek a műsorok nem készülhetnek el. Örömminkre szolgál, hogy a diákok önként és nem kényszer hatására vállalják ezt a gyakran nagyon megerőltető feladatot. Iskolánk névadójáról, Katona Józseféről is rendszeresen megemlékezünk versenyek, vetélkedők és irodalmi feladatok kísérlésében. Egyre több diákunk szerepel az

iskolai videoműsorokban, melyek mindinkább színesednek, érdekesebbé válnak. Az óráközi szünetekben levetített műsoroknak mindig akad nagyszámú nézőközönsége. Az újonnan létesített videohálózat nemcsak szórakoztat, hanem lehetőséget biztosít arra, hogy a tanítási órát maradandóbbá tegyük, és ezzel tanulónk érdeklődését az anyanyelv iránt felébresszük. Egyre több tanulónk kapcsolódik be az ifjú alkotók mozgalmába, néhány alkotásuk már nyomtatásban is megjelent. Terveink, céljaink is bőségesen vannak a jövőre nézve, ötletekben szinte kifogyhatatlanok vagyunk. Az iskola valamennyi kulturális megmozdulásában tevékenyen részt veszünk nélkülünk nincsenek ünnepélyek, mi mindenütt ott vagyunk, ahol a tanulók esztétikai érzékét és a sajnós egyre szerényebbé váló szókincsét gazdagítani lehet.

Az idegen nyelv oktatása
A munkaközösségek közreműködésével
összeállította: Dr Szabadyné Ligeti Zsuzsa

Iskolánkban az angol és német nyelvet tanulnak a legtöbben, mivel ez a két fő (első) idegen nyelv. Második idegen nyelvként lehet választani a francia, az orosz és a svéd nyelvet.

A közgazdasági és a műszaki szakközépiskolai osztályokban egy idegen nyelvet oktatunk (angol, német) ezt a tanulók emelt óraszámában, heti 5 órában tanulhatják, és érettségi vizsgát tesznek a 12. évfolymon. A német és az angol nyelvet gimnáziumban első idegen nyelvként heti 4, második idegen nyelvként heti 3 órában tanulják. Igyekszünk magyar szerzők, által írt, a korosztályi sajátosságoknak megfelelő tankönyveket választani a nyelvtanításhoz.

Ettől a tanévtől (2002/2003) kezdve a 9. és 10. évfolyamos tanulók számára külön lehetőséget biztosított a Fővárosi Önkormányzat a Fővárosi Pedagógiai Intézettel együtt heti 2 óra kiegészítő nyelvi foglalkozásokon való részvételre angoltól és németből. Német és angol szakos nyelvtanáraink 90 órás továbbképzéseken vehettek részt. Négy német szakos tanár hét csoportban több mint 50 tanulóval foglalkozik délutánonként. Egy pályázat útján a nyári szünet elején 15 tanulónk 30 órás intenzív nyelvi foglalkozásokon vehet majd részt. Öt angol szakos tanár 13 csoportban több mint 100 tanulóval foglalkozik. Elnyertünk egy pályázatot, mely szerint 25 diákunk tavasszal egy 10 napos, 20 órás angliai nyelvtanfolyamon 50%-os kedvezménnyel vehet részt. Ezeknek a kiegészítő nyelvi foglalkozásoknak célja a nyelvi készségek fejlesztésén kívül a hamarosan bevezetésre kerülő emelt szintű érettségire való felkészítés. Diákjaink egy része sikeres nyelvvizsgát tesz, minden évben indulnak tanulók az OKTV-n is, továbbá résztveszünk több fővárosi rendezésű angol nyelvi vetélkedőkön is.

Hetedik éve rendezzük meg német nyelvi táborunkat. Ausztria és Németország legszebb tájával ismerkedhet meg tanévenként 15 diákunk, és német anyanyelvi tanárok segítségével napi 5 órában fejleszthetik nyelvtudásukat egy héten át. A táborokban több diákunk pályázatok útján jelentős kedvezménnyel vehet részt. Ebben a tanévben 30 tanulónk mehet Németországba március végén, mivel iskolánk pályázatot nyert Tizenöt 9. és 10. évfolyamos tanuló teljes nyelvi táborigényének biztosítására. A másik 15 fős csoportban a 9–12. évfolyamosok mellett a szakképzési évfolyamok tanulói is

részt vesznek, számukra egy másik pályázat segítségével tudunk kedvezményt biztosítani. Turisztikai céllal már ötödik éve szervezünk angol nyelvű országokba - Anglia, Skócia – utakat diákjaink részére.

A szakképzési évfolyamok, illetve a 12. évfolyamosok számára már több éve van lehetőség az Osztrák Intézet szervezésében külön nyelvtanfolyamon való részvételre, majd ezt követően nemzetközileg elismert nyelvvizsga letételére.

Minden tanévben megrendezzük az Idegen Nyelvi Hetet. Erre a hétre tanulóink tablókat készítenek az iskolánkban tanult idegen nyelvekből különböző témakörökben. Például az adott nyelvterület –angol, német, orosz, francia, svéd– országai, ünnepek, híres emberek, gasztronómiai szokások, stb. Ezek a tablók méltó módon díszítik az iskola folyosóit. Ezen kívül színes, változatos nyelvi játékokban, vetélkedőkön mérhetik össze nyelvi tudásukat.

Ebben a tanévben iskolánk megalakulásának 50. évfordulója tiszteletére egész tanéven áthúzódó feladatmegoldó- és vetélkedősorozatot szerveztünk, amelynek méltó befejezése az évforduló záróhatárán, áprilisban lesz.

Az orosz nyelv oktatása 1981-ben indult el az első szakközépiskolai osztályban. A gimnáziumi osztály létrejöttével nemcsak mennyiségben növekedett az orosz nyelvet tanulók csoportja, hanem minőségi változás is bekövetkezett. Ez az idegen nyelv oktatására fordítható megnövekedett óraszám a hagyományos módszerek mellett alkalmazható videóhálózat, a nyelvi labor és a kiváló nyelvi programok biztosították.

Az orosz nyelvet tanulók minden évben jó eredményt értek el az OKTV-n, a fővárosi műfordítói pályázatokon és a helyi vetélkedőkön is.

Feltétlenül meg kell említeni az első gimnáziumi osztályban végzett Czebe Zsuzsát, aki orosz nyelv szakos tanárként jött vissza iskolánkba 2001-ben.

„Ahány nyelvet beszélsz, annyi embert érsz” – gondolatot tanulóink vallják és e szellemben szívesen tanulják az orosz nyelvet. Többen választják érettségi tárgyként, hogy később munkahelyükön alkalmazni tudják.

Iskolánkba a svéd nyelv oktatását 1995-ben kezdtük el, második idegen nyelvként. Időközben sok svéd szervezet igyekezett felvenni velünk a kapcsolatot, többek között a magyarországi Svéd Nagykövetség, a Magyar- Svéd Baráti Társaság, a Svéd Intézet. Két svédországi partneriskolánk van. A Älvsbyns Gymnasium és a göteborgi Hammarkullsskolan, melynek énekkara rendszeresen tart előadásokat intézményünkben, Hasse Nylén és Jan Blomkvist vezetésével. Tanulóink közül néhányan a göteborgi egyetemen,

többen Svédország más városaiban ösztöndíjjal tanulnak. Ezek a diákok sikeres nyelvvizsgát tesznek.

A lucázás, svéd népszokás már hagyománnyá vált iskolánkban. Tanulóink több magyarországi svéd céghez is eljutottak, többek között: Ikea, Scania, Ericson, stb.

2000-től folyik francia oktatás iskolánkban, második idegen nyelvként. A tananyagmunkában hangsúlyos szerepet kap a francia kultúra, az országismeret. Állandó kapcsolatunk van a budapesti Francia Intézettel. Programjait figyelemmel kísérjük, rendezvényein részt veszünk. Nyelvoktatásunkban komoly szerepe van a már említett, korszerűen felszerelt nyelvi labornak, videóhálózatnak, nagy gyakorlattal rendelkező tanárainknak.

Némedi Károly Iskolánk sporttörténete

A sport mindig kiemelkedő szerepet játszott iskolánk életében. A különböző társadalmi rendszerek egyforma jelentőséggel kezelték a testnevelés és a sport (testgyakorlatok) által történő személyiségformálás komplex egységét. Természetesen az adott korszakok sikersportjai nagymértékben befolyásolták az iskolában folyó sportéletet.

Kezdetben az MHSZ által patronált, az akkori rendszer elvárásainak megfelelő sportágakban jeleskedtek tanulóink. Kiváló eredményeket érték el mind a kerületi, mind a budapesti akadályversenyeken, mezei futóversenyeken, illetve lövészekén is. Tulajdonképpen a lövészet maradt az egyetlen igazi uralkodó, sikerrel űzött testgyakorlat a Katonában. Évről évre szép sikerrel szerepelnek tanulóink a kerület szervezésében lebonyolított Angyalföld Bajnoka versenyen. Amíg a sport mint az egyetlen kiemelkedő társadalmi csatorna volt, a klasszikus olimpiai sportágak vitték a fő szerepet. Először a labdarúgásban, majd 1984-től a kézilabdában szerepeltünk sikerrel. 1984 és 1990 között többször nyertünk a zárt Középiszkolai Kupákon és a speciálisan a fémipari iskolák számára rendezett Vasas Kupa budapesti versenyein. Két ízben jutottunk az országos döntőbe is.

A 90-es évek új fejezetet nyitottak mind országunk, mind iskolánk sportéletében. 1991–94 között az útkeresés időszaka jellemezte sportéletünket. Az 1995-ös Gólyabálra néhány ügyesebb tanítvánnyal akrobatikus minigumiasztal gyakorlattal készültünk. Láss csodát... meghonosodott! Egész osztályok nőttek fel, akik

megtanultak szaltózni. Először a látvány miatt hívták csapatunkat különféle bemutatókra, más iskolák által szervezett rendezvényekre. Később, mivel népszerű lett a minitramp és versenyrendszer lett belőle, nyerni jártunk. Az összes középiskolás versenyt sikerült megnyernünk, legyen az kupa vagy Diákolimpia. Tavaly előtt lehetőségünk nyílt egy gumiasztal (nagy) vásárlására. A gumiasztal-trampoline új olimpiai sportág, egyre népszerűbb. Szerencse hogy hasonlóan a minitramphoz, a gumiasztalozásban is lépéselőnyben vagyunk. A 2002. évi Első Magyar Gumiasztal Bajnokságon, majd a Mesterek Tornáján is megnyertük a junior férfi és a felnőtt férfi kategóriát.

Hiszünk abban, hogy függetlenül rendszerektől, trendektől a sport személyiségformáló erejére szükség volt, szükség van, szükség lesz, mert itt csak munkával, reális célkitűzéssel, kitartással, akarattal, lemondással lehet előre jutni.

Kovács Zsuzsanna

Bezzeg

Bár sosem kételkedtem idősebb tanárain szavaiban, azt mégis nehezen hittem, hogy az ő idejünkben „bezzeg” minden másképp volt. Mi lehetett másként, próbáltuk kitalálni a nagyszünetben, amikor minden rendes gyerek a tízóraját cserélte mozijegyre s egyéb, igen fontos, az iskolában nélkülözhetetlen csecsebecsére (tornacipő, matek házi) Próbáltunk rájönni a „bezzegre” hazamenet, betérve egy sütíre Pötyi nénihez, melynek azonban többnyire az lett a vége, hogy jól teletömtük magunkat például fánkkal. És emlékszem, sokat beszélgettünk arról is, kiből lesz tanár, vegyész, fizikus, ki magyarázza majd megszállottan a térkép jeleit; és ki puffogat puskaporos poénokat história órán csupán azért, hogy „vonzóvá tegye a tárgyat”. És megbeszéltük akkor, mi, barátaink: tanárok nem leszünk. És ez rendben is volt, nőtt köztünk a barátság, gazdagodott, s a végén olyan szorossá vált, hogy ezt már az a tény sem rendítette meg, hogy ötünk közül hárman tanári pályára adtuk be a jelentkezési lapot. Így lettem öt év múlva történelem tanár.

Ma, amikor tanárként végigmegek a folyosón, gyakran eltűnődöm, vajon melyik fiatal kíván magának hasonló pályát, ki az, aki évek múltán kiállna a katedrára. S ilyenkor az is eszembe jut, vajon egykori tanárain is ezt gondolták rólunk, ott a vidéki

gimnázium falai között. Vajon ők is ugyanilyenek láttak bennünket?

Meglehet. De arra magam sem gondoltam, hogy tíz év alatt ekkorát fordul a világ! No, nem az ezerkilencszáznolcvankilences változásokra gondolok, hiszen az legalább annyira szükségszerű volt, mint amennyire lezáratlan is maradt, hanem a mostani tizenévesekre. Rajtuk látni leginkább, hogy nem képesek, nem tudják feldolgozni a változásokat, nem tudják elfogadni azt, hogy az elmúlt nem feltétlenül értéktelen, s a múlt nem feltétlenül a második világháború végénél kezdődik.

A pedagógusok a századfordulón nem hitték, hogy lesz idő, mikoron eltűnik a latin nyelv kötelező oktatása a középiskolákból. De én is már csak egyetlen tanultam, mindössze egy évet. Szentenciákra futotta belőle. Ma sem hiszik sokan, veszélyben az iskola. Eltűnt ugyanis e szó mögül valami, amit úgy neveznek: érték. Etika, tudás, ismeret. Nagyon kevesen merik bevallani: ami a diáknak iskola és a tanárnak munkahely, az fordítva legalább annyira igaz. Olyan ez, akár a Hold látképe az égi pályán. Ugyanaz és mégis más. Mert mindig más csillagot takar ki a Hold az égből, mi viszont mindig más részét takarjuk ki a Holdnak, saját árnyékunkkal. És úgy látszik, jobban szeretünk takarni, mint világitani.

Ez nem a fiatalok hibája. Mert hiába szólunk a diákra, hogy miután letörölte kilónyi rúzsát és lepattintotta ötcentis műkörmeit, valamint belülre rakta okkersárga melltartóját, igazán felvehetne egy hosszabb szoknyát ahhoz a cipőhöz, amelyet magától soha nem vásárolna meg. S hiába magyarázunk, az érettségi mégiscsak többet ér holmi ecserin vásárolt papírnál. De, ha bárki megveheti, miért ne állna érte sorba akár egy hetet is. És ez a mi hibánk. Szülőké, pedagógusoké, politika- és reklámcsinálóké. Mert ma már nem az iskola mutat utat a mindennapok útvesztőjében, hanem az iskola alkalmazkodik, ha úgy tetszik pauperizálódik napról napra. No nem azért, mert az oktatási intézményekben közalkalmazotti fizetést osztanak minden hónap elején; mert alig érti bárki is a NAT-t; mert minden reform gyorsabban halad, mint az iskolák reformja, hanem azért, mert elhisszük, hogy ez szükségszerű, és beletörődünk: lám, így is működik a rendszer. Csakhogy ebben a nagy gazdaság- és társadalom-átalakító rohanásban, éppen azt a korosztályt hagyjuk cserben, akik később meghatározó állampolgárai lesznek ennek az országnak. Őket veszítjük el, s félő, jövőnket is, ha csak érettségiig szorítjuk a fogunk, hogy elkísérjünk jó pár nebulót az oklevélig, aztán pedig szusszanunk egy nagyot és újra erőt gyűjtünk a következő etaphoz.

Előbb-utóbb elveszítjük így erőnket, s belefáradva bölintünk a mának: így van ez rendjén, máshol sem terem több gyümölcs a fán. Meglehet, ez a kor lassan érlel, mintsem szeretnénk, csakhogy mindeközben saját fánkkal törődünk a legkevesebbet. Félő, hogy középszerű lesz így az oktatás. A középszerű oktatás viszont középszerű országot jelent.

Én ezt nem akarom.

Hiszen, javítható még a helyzet és hiszem: nincs buta diák, csak rossz pedagógus. Félre ne értsenek, nem magunk ellen beszélnek s meglehet, e kijelentés némileg sarkos, de higgyék el, magunkból kell kiindulnunk.

Itt az idő végre, hogy bevalljuk: változásra van szükség, amelyet az alapoknál kell kezdeni. Pénzügyi, szervezeti és szakmai alapoknál. Ne csak arra várjunk, hogy a minisztérium több pénzt ad, erre úgyis kicsi az esély! Ne arra várjunk, hogy gyermekünk majdcsak érdeklődni kezd a tantárgy, az oktatás iránt, és nem varázsolja el jelenünk kényszergazdasága, ahol az érvényesülést mindenki csupán két nappal arrébb keresi, de a jövő hétre már nem gondol. Évekről ne is beszéljünk! És ne várjunk arra, hogy eljön még egyszer a családok ideje, mikor újra értelme lesz a szónak: otthon! Ne várjunk semmire! Most, amikor már lépésnyire vagyunk a Európai Unió tagától, nincs időnk gondolkodni. Mert igenis érdekünk az erős óvónő- és tanítóképzés, a középiskolai és felsőfokú oktatás magas technológiai és szakmai színvonala, melyből igencsak hiányt szenved számos iskola, intézmény. És ha már mi is erősebbek, edzettebbek leszünk, elvárhatjuk a diákjainktól is a figyelmet, a tudást.

Mert én nem akarom azt mondani: „bezzeg az én időmben”. Emlékezni ugyanis annyit jelent, mint hátrafelé nézni. Tudnunk kell persze, milyen is volt a múlt, de a jövőért csak most tehetünk.

Csak ennyit akartam írni ebbe az iskolai évkönyvbe, amely büszkén hirdeti, a Katona József Gépipari, Közgazdasági Szakközépiskola, Szakmunkásképző és Gimnázium éppen az idén ötven éves. Isten éltesse bennünket!

És ha az évkönyvet ötven év múlva kezébe veszi valaki, és elolvassa e pár sort, remélem megbocsát, hogy leírtam ezeket a gondolatokat. De hát így látom én mindezt 1997, január 12-én.

Szabó Jenőné **Autófényezőket képezünk**

Az iskola érzékeny szervezethez hasonló, egy-egy rész változását, bővülését megérzi az egész. A több lábbon állás a változó környezethez rugalmasabb alkalmazkodáshoz segíti az iskolát, magában hordozza a folyamatos megújulás lehetőségét. Iskolánk életében fontos állomás volt az 1988–89-es tanév.

Az évtizedek óta jól működő gépipari képzés mellett beindult a fényező– mázoló szakmunkásképzés. A képzés beindítása a műszaki arculatú tantestület olajozottan működő gépezetének olyan változtatását követelte meg, amely, ha alapjaiban nem is változtatta meg az oktatást, mindenképpen újat kívánt a szaktárgyak és a gyakorlati képzés tekintetében. Az első két fényező osztály 1988 őszén indult 33– 32 tanulóval.

Új tantárgyak illeszkedtek az iskola munkájába a szakma specialitásából adódóan. Anyagismeret, szakrajz, szakmai ismeret szakos kollégákkal bővült a testület. Nagyobb szerepet kapott az iskolai esztétikai nevelés, kapcsolódva az addigi hagyományokhoz (pontos, precíz munkavégzés). A fényező szakma sajátos jellege szükségessé tette a válogatást. Az egészségügyi követelmények mellett szükséges a rajzolásban, a színkeverésben való jártasság, a jó kézügyesség, az alaposság az előkészítő munkák során. Mindezek a mindennapos munka tevékenységi formái, melyek a fényező munka során nélkülözhetetlenek.

A tanulók szakmai elméleti tudását biztos alapokra helyezte 1988-tól Szabó Jenőné és Szatmáry László tanár, megteremtve a további fejlődés lehetőségét. A szakmai gyakorlati képzés vállalati rendszerben (márkaszervizekben, kisiparosoknál) valósult meg az indulástól kezdve, biztosítva a naprakész technológia elsajátítását, az ügyfelekkel való közvetlen kapcsolattartás megismerését, az önképzésre való igény felkeltését. Jó volt a kapcsolatunk a gyakorlati képzést folytató munkahelyekkel. Ezek a bázisvállalatok, mivel nálunk hagyománya van a szakmunkásképzésnek, partnerek voltak a fiatalok elméleti, emberi és nem utolsó sorban szakmai képzésben.

Végzős tanulóink rendszeresen részt vettek a Szakma Kiváló Tanulója Versenyén. Legeredményesebb az 1993-as év volt, amikor két tanulónk: Kieffer Gábor és Szenes László lett az országos 4-dik és 6-dik helyezett.

Eredményes volt az 1996-os tanévünk is, mivel országos második helyezett lett Nagy András tanulónk. Eredményeink azért is

példamutatóak voltak, mert iskolánk nem tartozott a hagyományokkal bíró „autós” iskolák közé.

A fényező szakma beilleszkedésével igazoltuk, hogy iskolánk és annak tantestülete nyitott az új dolgok megvalósítására. A megváltozott gazdasági társadalmi környezet, valamint a szakmunkásképzés átalakítása miatt a fényező szakma oktatása 11 tanév után megszűnt.

Az utolsó „fényező” szakmunkásvizsgára 1998-ban került sor iskolánkban.

Borbély Rita **Egy öreg diák, aki fiatal kolléga**

Nagy örömmel teszek eleget annak a kérésnek, hogy vessem papírra azokat az élményeimet, emlékeimet, amelyek itt történtek ebben az iskolában nem is oly régen. Természetesen a teljesség igénye nélkül, hisz nagyon terjedelmes lenne ez a kis beszámoló.

Azt hiszem nem árulok el titkot azzal, ha leírom: 1996-ban érettségiztem itt, a Katona József Gimnáziumban. Ezt tudják volt tanárain, Ti pedig láthatjátok az egykori IV. B. osztályom tablóját a folyosón.

1993. januárjában jöttem ide, az első középiskolai félévemet már itt fejeztem be. A párhuzamos C osztállyal mi voltunk a második gimnáziumi évfolyam, addig szakmunkás és szakközépiskolai képzés folyt itt.

Az épület gyakorlatilag ugyanilyen volt, bár évről évre zajlottak kisebb átalakítások. Csak az elmúlt évben történtek nagy változások, ám ezt Ti is tudjátok. A könyvtár és a stúdió már a korábbi években megújult. Dr. Finta Ella tanárnő volt az osztályfőnökünk, mi pedig egy átlagos, vegyes osztály. A 13-as terem volt a miénk.

Emlékszem arra a decemberi, téli szünet előtti napra, mikor beszéltem Nagy Endre igazgató úrral és engedélyezte, hogy ebbe az iskolába járjak. Januárban, az év első órája hét óra tíz perckor kezdődött, testnevelés volt. Először annak örültem, hogy itt sokkal nagyobb a tornaterem, mint ahova eddig jártam, több szert, labdát láttam. Az órán csak ámultam, mert bár igen jó testnevelő tanárom volt általános iskolában is, olyat nem tapasztaltam, hogy a tanár részt vesz az órán. Együtt dolgozik a diákokkal, akik már minden mozdulatát értik: egy fejbiccentésből, tekintetből értették mit csináljanak, a terem melyik sarkába menjenek, melyik gyakorlat

hányszor következnek. Persze később, mikor új mozgásokat tanultunk, már magyarázott is, hibát is javított Némedi tanár úr.

Eleinte idegennek éreztem itt magam, de többen nagyon kedvesek voltak az osztályomból, próbáltak beszélgetni velem és ez így történt később is. Lassan alkalmazkodtam a változásokhoz.

Bevallom, egy dologba négy évig képtelen voltam belerázódni: ez a matek volt. Majdnem az egész osztály így volt, pedig Jellinek tanárnő mindent megtett az ügy érdekében: harmadik, negyedik osztályban szinte minden lyukas órájában, 0. órában, 7. órában korrepetált minket, ám ha tölcserrel töltötte volna fejünkbe a tudományt, az is kevés lett volna. Az osztályunkban azt szerettem, hogy sose veszekedtünk, nem bántottuk egymást, örültünk egymás örömének, sikerének. Az érettségi óta nem volt még osztálytalálkozó, viszont őszinte örömmel köszöntjük egymást azóta is, ha véletlenül összetalálkozunk az utcán.

Természetesen volt gondja velünk Finta tanárnőnek: mi is többször döntöttünk úgy, hogy nem jövünk be a suliba... (ám nem használtunk ki minden helyzetet a végsőkig). Akkoriban tanítási időben a lányok nem festhették a körmeiket élénk színű körömlakkal, nem sminkelhették magukat feltűnően. Persze ez több lánynak nem tetszett, mindig volt egy-egy próbálkozás.

Azóta ehhez hasonló kérdésekben nem sokat változott a házirend. Egy dolog viszont igenis változott: mi még inkább illedelmesen hallgattunk, ha egy tanár megszidott minket, akár igazunk volt, akár nem.

Másodikos voltam, mikor elkezdtem járni az iskolai sportkör foglalkozásokra délutánonként. Harmadikos voltam, mikor először rendezte az iskola a Kertészeti Egyetem aulájában a gólyabált. Itt szerepeltem először a Némedi tanár úr által vezetett ugrócsoporttal. A csapat tagjai voltak rajtam kívül osztálytársaim, egy évfolyamtársam, és egy akkori negyedikes is. Később szerepeltünk iskolán kívüli sportrendezvényeken és iskolánk két szalagavatóján. Minigumiasztalon és talajon mutattuk be gyakorlatokat. Azon túl, hogy erősödünk, ügyesedünk, nagyon jól éreztük magunkat. Egészen más volt úgy bejönni nap mint nap, vagy egy hosszabb szünet után az iskolába, hogy nem csak a tanítási időben találkoztunk: jobban megismertük egymást.

Ma is ezért érdemes az iskola által szervezett programon, foglalkozásokon részt venni, nem fogjátok idegennek érezni magatokat itt az iskolában, esetleg barátokat is szerezhetek.

Másodiktól negyedik osztályig jártam ezekre az edzésekre, majd itt készültem a felvételimre. Később, ha nem tudtam egy gyakorlatot bemutatni a főiskolán, szintén segítséget kaptam, gyakorolhattam.

Manapság sajnos igen ritkán van időm részt venni ezeken az edzéseken (Némedi és Sier tanár úr tartja a foglalkozásokat), de azt nagy örömmel tapasztalom, hogy látok a teremben kilencedikeseket és tavaly érettségizett volt diákokat is, nem beszélve a még nálam is régebbi „bútordarabokról”, akik szintén ebbe az iskolába jártak.

Mióta iskolánkban tanít Sier tanár úr, minden évben szervez sítábort. Az első akkor volt, mikor én negyedikes voltam. Csaknem negyvenen vettünk részt az iskolából, Szlovákiában voltunk. A mai napig emlegetjük, olyan jól sikerült.

Szintén másodikos voltam, mikor először rendezte az iskola a Nemzeti Sportcsarnokban a szalagavatót. Akkoriban még több fiú járt a Katonába, mint lány. Az osztálytáncokhoz lányokat kerestek, nem úgy mint az utóbbi években. Az első évben táncoltam a palotásban, egy évvel később polkáztunk az akkori IV/A osztállyal. Megyeri tanárnő tanította a táncot. Sokat gyakoroltunk, sokat foglalkozott velünk, de megérte, mert nagyon jól éreztük magunkat. Negyedikben keringőztünk, az osztálytáncunk pedig egy magyar tánc volt.

Minden évben minden jelmezpróba külön kaland volt: egyszer Somogyi tanárnővel az Operett Színházba mentünk a ruhákért. Különleges élmény ezeket a ruhákat viselni, máskor nincs rá mód.

Somogyi tanárnő technikát tanított nekünk, sokszor látogattunk vele múzeumokba. Szabó Réka tanárnővel, aki biológiát tanított, jártunk állatkertben, múzeumban. Ezek a múzeumlátogatások kivétel nélkül érdekesek voltak, olyan tárlatokat, időszakos kiállításokat választottak tanáraink, melyekről biztosan gondolták, hogy érdekel minket.

Sorolhatnám még a sok-sok élményt, de úgy gondolom, a lényegét már közvetítettem Nektek: ez az iskola – a Katona –, pontosabban a tanárai arra törekednek, hogy a tanuláson kívül biztosítsák azt, hogy értelmesen, kellemesen töltsétek szabadidőtöket, ha igényetek van rá. Lehet, hogy még nem szakítottál időt arra, hogy bekukkants egy-egy délutáni foglalkozásra, bármi legyen is az, de hidd el megéri! Én szerettem ide járni diákként is !!

Nagy Adrienn Riport két öregdiák kollégával

Először Fekete Lászlót kérdeztem:

Köszöntelek Laci!

- Nagy megtiszteltetés számomra, hogy elfogadtad a meghívásomat. Eltelt egy kis idő, mióta te itt diák voltál. Mesélnél arról, hogyan teltek az akkori évek?
- Örömmel!
- Mikor kezdted a tanulást a most már Katona József Szakközépiskolában?
- 1961-ben iratkoztam be, mint érettségizett diák, két éves esztergályos osztályba jártam.
- Milyen volt az oktatás az iskolában?
- Akkor még csak szerszámkészítő és esztergályos szakok indultak. Három tantárgy létezett: anyagismeret, szakismeret és szakrajz. Az oktatás de. 7-től du. 14, majd du. 14-től 21 óráig tartott. Az első évben heti 35 óra gyakorlat, 7 elméleti, majd a második évben heti 70 óra gyakorlat és 8 óra elméleti óránk volt. Nagyon fárasztó volt.
- A felvételi különbözött-e a mostanitól, ha igen, akkor miben?
- Elég nevenséges volt a felvételi, ami 10 könnyű matek példából (amit 5 perc alatt meg lehetett oldani) és egy tollbamondásból állt.
- Eltelt a két év. Gondolom vizsgázni kellett az addig tanultakból. Miből állt a vizsga?
- Elméleti és gyakorlati vizsga volt. Lényegesnek tartom elmondani, hogy a gyakorlati vizsgán egy szerszámot kellett elkészíteni, amit osztályoztak és talán még a mai napig is használnak.
- Emlékszel még az akkori igazgató nevére, osztályfőnökre, esetleg oktatóidra?
- Ó, persze! Az akkori igazgató, Csillag László, az igazgatóhelyettes, aki egyben szakmai tanárom volt, Meneszdorfer Gusztáv volt. Az osztályfőnök, Szűcs András. Pár oktató nevére emlékszem csupán. Mayer Imre, Bodnár László, Hajdú Antal és Fésűs Zoltán, aki tanműhelyvezető is volt.
- Kirándulásokat szerveztetek?
- Igen. Nagyon sokat kirándultunk. Amire emlékszem az a Leányfalura való kirándulás volt.
- '63-ban végeztél. Azonnal oktatóként dolgoztál vagy csak később?
- '76-ban kaptam egy felkérést az iskolától, hogy szakoktatóként szükség lenne rám, amit nagy örömmel fogadtam el, és azóta itt

vagyok. Egyébként a mai dolgozók közül Gribovszky László és Neiczner László kollégáim hozzám hasonlóan az iskola tanulói voltak, most pedig dolgozói.

- Örülök, hogy elfogadtad meghívásomat, kívánok neked sok sikert, örömet a továbbiakhoz!

Gribovszky László

Üdvözöllek!

- Köszönöm, hogy elfogadtad a meghívásomat! Szeretném, ha válaszolnál pár kérdésemre az iskolában töltött időkről!
- Boldogan!
- Mikor iratkoztál be az iskolába, mint diák?
- 1959-62-ig tanultam az iskolában, mint esztergályos tanuló.
- Mesélnél a felvételiiről?
- A felvételi eredménye a következő volt. A jobb képességű gyerekeket szerszámkészítő szakra, a gyengébbeket forgácsoló szakra vették fel.
- Csak ez a két szak létezett?
- Nem. Volt ezen kívül szerszámkészítő, esztergályos (17 osztályból), lakatos, marós és köszörűs szakma. Azt fontosnak tartom elmondani, hogy ezen a szakon tanulók üzemekben is dolgoztak.
- Fizettek is érte?
- Á, nem, dehogya! Megjutalmaztak, de nem pénzzel.
- Milyen volt a diákélet akkor?
- Hasonló a mostanihoz. A diákok sportoltak (én röplabdáztam), ezáltal versenyeken is részt vettek, és nagyon szép eredményeket értek el. Volt színjátszó tagozat és szavalóverseny is. A szavalóversenyeken én is részt vettem, ahol második-harmadik helyezéseket értem el. Az iskola hétvégi napokat is rendezett, ami abból állt, hogy vagy a Csepel-szigeten rönkfát pakoltunk, vagy valamelyik TSZ-ben hagymát szedtünk. Honvédelmi napokon szakmai versenyeket rendeztek, ahol egy szerszámot kellett készíteni. Sok olyan diáktársam volt, aki ez által országos versenyeken is részt vett.
- Kirándulásokat szerveztetek?
- Ó, igen, de még milyeneket! Hétvégenként elmentünk a Balatonra sátorozni, és emlékszem, mire az egyik reggel felébredtünk, rendőrök vettek körül minket, mert nem jó helyre sátoroztunk le. Nyáron vándortábor szerveztünk. Egy hétig Egerben, egy hétig

Diósgyőrben voltunk. Itt arra emlékszem, hogy régi térképünk volt, és emiatt eltévedtünk, ezáltal nagyon sokat barangoltunk.

- Dohányozni lehetett akkor az iskolában?
- Igen, lehetett. Az egyik oktatónk meg is tréfált minket. Aki dohányzott azokat, behívta egyszer a szertárába és kérte őket, hogy úgy cigizzenek, hogy egy korty víz, egy slukk cigi. Mindenki úgy rohant ki a szobájából, mikor kipróbálta, mintha puskából lőtték volna ki.
- Emlékszel az oktatóid nevére?
- Hogyne, majdnem mindegyik oktatóra emlékszem a mai napig. Tartóczki Imre, Klinszko János, Fésűs Zoltán, aki a tanműhelyvezető is volt, Karászi László, és nem hagyhatom ki annak az oktatómnak a nevét, aki szakmai ismereti könyvet is írt és ő jelölte ki, hogy a záróvizsgán mit készítsünk: Kókay Ferenc.
- Hogyan kerültél vissza az iskolába, mikor kezdtél el oktatóként dolgozni?
- Egyik délután sétáltam a Margit-szigeten és egy régi barátal összefutottam. Ő kérte, jöjjelek el oktatni az iskolába, szükség lenne rám. Így jöttem az 1968–69-es tanévtől dolgozni, a most már Katona József Szakközépiskolába.
- Tehát 1968 óta itt dolgoztál.
- Felvételizned kellett?
- A felvételin egy 4,5 órán keresztül tartó orsót készítettem. Remélem nagyon hosszú ideig fogod diákjainkat tanítani az ügyességre, a jóra és a tiszta munkára. Köszönöm.

Csányi Ádám **A DIÁKÖNKORMÁNYZAT**

A DÖK tevékenysége körülbelül az 1990-es évek közepe táján kezdődött, mikor a kormány jóváhagyta ezt a működtetési rendszert.

A Diákönkormányzatot segítő tanárok a következők voltak. Somogyi Péterné tanárnő kezdte, utána Döndő Attila tanár úr, majd a 2002-ben egyéb munkái végett lemondott Magyarokúti József tanár úr folytatta. Most, 2002-ben Solymosiné Badcsi Vera tanárnő vette át, akivel eddig igen sikeres, érdekes programok szervezését látja el.

Most menjünk vissza egy kicsit a múltba!

A régebbi diákok még emlékezhetnek rá, hogy a Szupercsapat milyen érdekes, és mókás vetélkedősorozat volt. Ez a verseny körülbelül öt éve indult útjára, melynek az volt a célja, hogy az iskolán kívüli tevékenységnek kerete legyen. Az iskolavezetőség támogatta, hiszen nagy jutalmakat kaptak a győztes csapatok. Nagy érdeklődés volt az izgalmas kirándulások, az érdekes vetélkedők és a ma is működő Sulikvíz iránt.

A DÖK régebben inkább a tanulók érdekvédelmét ellátó szervezatként működött, a tanulók jogait képviselte. Most inkább a szabadidős tevékenységek és vetélkedők szervezésén van nagyobb hangsúly, mivel nincs annyi probléma a tanár és a diák kapcsolatában. Ha mégis akadna valami nézeteltérés a diákoknál, azt akkor a minden évben megrendezett diákönkormányzati közgyűlésen beszéljük meg az Igazgató úrral. Mikor elkezdődött a DÖK, akkor még havonta voltak a nagygyűlések és hetente találkoztak a DÖK vezetőség tagjai. Most a nagygyűlések is hetente, minden szerdán az 5. óra után, a vezetőség gyűlései pedig minden pénteken a 7. óra után zajlanak le.

Évente voltak a választások, akkor választották meg az elnököt és a négy-öt főből álló vezetőségi tagokat, akik előre megbeszélték a gondokat, programokat, vagy javaslatokat adtak a következő havi gyűlésekre.

Érdekes tevékenységünk volt, hogy az Állatkertből sokszor fogadtunk örökbe az iskola nevére egy-egy állatot. A sűrű váltás sajnos abból adódott, hogy az örökbefogadott állatok idő előtt elpusztultak. Tavaly, egy jegesmedvét fogadtunk örökbe Vítus ellátott névvel, „aki” jó egészségnek örvend.

A mostani DÖK programok is elég sikeresnek látszanak, mert mint ugyebár mindenki tudja, iskolánk most ünnepli az 50. születésnapját, és a választék gazdag Éppen ezért indult a

programkeretünk, 50 év – 50 program címmel ellátott jelmonddal. Most mesélnék közülük néhány nagyon jól sikerült eseményről. Ilyen volt a Süti-Nap, mely rendezvényen minden osztály hozhatott valami különleges ízű, egzotikus, legötletesebb, leg-leg-leg sütit. Ezeket körbe kellett kínálni és voksolhattak a sütikre. Közben tombolasorsolás zajlott.

Másik a jeges délután volt a Fővárosi Műjégpályán. Itt játékos vetélkedők megszervezése volt a cél, ami természetesen nagy örömet szerzett minden résztvevőnek.

Még helyet adhattunk a Budapest vetélkedő második fordulójának megrendezésére melyet boldogan fogadtunk.

Most is nagy érdeklődést vonz az örökzöld Suli kvíz.

Remélem, hogy még nagyon sokáig fog működni az iskolában a DÖK.

Mátyássy Attiláné – Csányi Ádám **Országjáró barangolások a jubileum jegyében**

Minden tanévben megünnepeljük a nevezetes napokat, de ebben az esztendőben igyekeztünk még színesebbé tenni azokat.

Október 6-a tiszteletére a dunántúli Sukoróra mentünk, ahol a gyönyörű műemlék református templomban készítettünk felvételeket. Itt adokba vésve megtalálhatók olyan jeles államférfiak nevei, akik az 1848-49-es harcokban az ország sorsában döntöttek.

Innen Kápolnásnyékre is átruccantunk, ahol Vörösmarty Mihály emlékházban felelevenítettük a romantikus költőóriás műveit, megemlékezve arról, hogy a nemzet pusztulásán érzett fájdalomában miként tört meg lelkileg.

Nemzeti ünnepünk, október 23-a megünnepelését összekötöttük névadónk születésnapjával, november 11-ével, s ismét utaztunk. Programunkban Kecskemét megtekintése volt a fő cél, névadónk szülővárosának jobb megismerése. Felkerestük egyenként a "hírös" város nevezetességeit.

Nagy szerencsénkre előző évben javították fel a házakat, utcákat így gyönyörű látvány fogadott bennünket. Felkerestük mindazon helyeket ahol Petőfi, Jókai és Kodály nyomaira bukkantunk. A patinás Katona József Színház megtekintése után a városi könyvtárt is útba ejtettük, ahol örömmel értesültünk arról, hogy ők szintén 50 éves fennállásukat ünneplik ez évben. Megengedték nekünk azt is, hogy bepillantsunk a féltve őrzött könyvek közé. Nevezetesen az Euripidész kötetet és Sylvester János Sárváron, 1540-ben fordított

Újszövetségét is láthattuk. Ezután következett a nap csúcspontja: a Katona József szülőház és emlékszoba megtekintése. Sok korabeli tárgy között megható volt azt a törvénykönyvet lapozni, melyet a jogász-költő naponta forgatott.

Átmentünk Kiskunmajsára, ahol az 1956-os emlékmúzeum megtekintése volt a cél. Itt Pongrácz Gergely, a híres Corvin-közi harcos fogadott minket nagy szeretettel, s megmutatott minden relikviát.

Következő utunkat a magyar kultúra napja tiszteletére terveztük meg. Ez ígérkezett a leggazdagabb programnak, melyet az utazási lehetőségek miatt csak két részletben tudtunk megvalósítani. Egyik hétvégén a következő körutat jártuk be: Vizsoly, Sátoraljaújhely, Széphalom. Sikertől kifognunk az év leghidegebb, egyben legviszontagságosabb napjait (január 11-12.). Csikorgó fagyban, hófuvással megküzdve a végtelen hómezőn átgyalogolva csak bejutottunk a csodálatos műemlék református templomba, hogy a híres vizsolyi Bibliát láthassuk (az elloptott helyére a Széchényi Könyvtár kölcsönadott egyet). Nem volt egyszerű bejutni, mert a hó fogságából szabadítottuk ki. Derékig érő hótömeget váltva lapátoltuk el a kapu előtt. Megérte a látvány, melyet az eredeti, 13. századi freskók nyújtottak!

Ezt megoldva mentünk át Sátoraljaújhelyre, remek kollégiumi szállásunkra. Persze csak azután, hogy a fagy miatt veszteglő vonatot be tudták indítani. Este nagyon élveztük a meleget, hiszen egész nap rengeteget szenvedtünk a hidegtől.

Másnap új erőre kapva indultunk küldetésünk másik pontjára, a szomszédos Széphalomra. Itt is óriási hóban taposva, de bejutottunk a Kazinczy Ferenc Pantheonba, s megnéztük a nyelvújítás mesterének, irodalmi életünk vezéregyéniségének hagyatékát, s raboskodásának emlékeit.

A következő hétvége a program második része szintén nagyon gazdag volt. Első nap Móricz Zsigmond szülőházát jártuk körül Tiszacsécsén, egyúttal megnéztük a kis falu református templomának gyönyörű fafaragásos harangtornyát, sőt fentről szétnéztünk. Innen átmentünk Túrístvándiba, ahol gyönyörködtünk a nevezetes vízi malomban, mely télen is impozáns látványt nyújt. Hangulatos szálláshelyünkről átruccantunk Szatmárcsékére, ahol javában folytak a magyar kultúra napi ünnepek az ország minden tájáról érkező vendégekkel. Először kimentünk a híres csekei temetőbe, ahol az országban egyedülálló módon sorakoznak a fafaragású csónak alakú fejfák. Itt megkerestük a Himnusz költőjének emlékművét, és iskolánk nevében koszorút helyeztünk el tiszteletünk jeléül. Azután

megkerestük a faluban a Kölcsey-emlékszobát, mely nagyon ízlésesen van berendezve és a költő emlékét híven ápolja.

Igyekezünk mindent megörökíteni, még az emlékkönyvben is köszönetünket fejeztük ki.

Sok élménnyel gazdagodva és jó kedvűen tértünk haza minden utunkról. Megbeszéltük, hogy máskor is szervezünk hasonló kirándulásokat nevezetes helyekre, hogy jobban megismerjük szülőföldünket.

Vidám oldalak

Így irtatok ti...(dolgozatot)
Orosziné Bögre Emese tanárnő gyűjtése

Történelem órán:

Tanár:

- Nem tudom, közismert-e, hogy történelmi helyszínen vagyunk.
Itt, ahol vagyunk a Rákos mezején, itt tartották őseink az első országgyűlést.

Diák:

- Itt a második emeleten?
(2001. szeptember 11. B)

Magyar órán:

Tanár:

- Nemzeti drámánk nagy alkotója, Katona József...

Diák:

- Mi?! Katona író volt?

Tanár:

- Miért? Mit gondoltál?

Diák:

- Azt hittem, valami főgépész!

(2002. november 9. A)

II. József a felvilágosult abszolútizmus szellemében született.

(2000. március 11. F)

VI. Pius pápa látogatta meg II. Józsefet.

(2000. március 11. F)

A magyar honvédsereg a pákozdi csatában győzött 1848. szeptember 29-én Pákozdnál.

(2000. április 11. D)

Ez a döntés dugába fulladt.

(2000. május 9. B)

Karthago megtámadja Spanyolországot.

A plebejusok minél több jogot akarnak a magukévá tenni.

2000. május 9. B)

A római hadvezér elcsábította Hannibált Afrikába.

(2000. május 9. B)

Az első pun háborút a rómaiak győzték, ezért a punokat megrótták.

(2000. május 9. B)

Claudius fia, Nero egyeduralomra tört, és még nem volt felnőtt, addig Senecatus és édesanyja kormányozott helyette.

(2000. május 9. B)

A monopóliumok fajtái: kaszt: lazább vállalati forma, mint a tröszt.

(2000. június 11. F)

Darwin a fajok eredetével foglalkozott, azt akarta bebizonyítani, hogy az ember nem Istentől származik, hanem mutáció során fejlődöttünk.

(2000. június 11. F)

Tridenti zsinat intézkedései: a papoknak nagyobb kiképzésen kell résztvenni.

(2000. június 10. C)

A neolitikum és a panoptikum között van a mezolitikum.

(2000. szeptember 9. C)

A királyi vármegye fogalma: ahol a király aludt, uralkodott.

(2000. szeptember 10. A)

A királyi vármegye fogalma: minden területre vármegyét építettek.

(2000. október 10. B)

Északon volt Dél— Egyiptom, délen pedig Észak— Egyiptom a Nílus folyásának megfelelően.

(2000. november 9. C)

Szent Ágostont vadállatok végezték ki.

(2003. március 12. D)

Aquinqumi Szent Ágoston...

(2003. március 12. D)

Vyx- jegyzék: az antant beleszólása Magyarország ügyeibe. Ennek hatására a Károlyi- kormány lemond a szabaddemokraták javára.
(2000. november 12. F)

A Monarchia szétbomlása: IV. Károly sikertelen kísérlete a monarchia államosítására.
(2000. november 12. F)

A Buddhizmusról: ne akarjunk halálunk után még tovább élni, haljunk meg teljesen!
(2000. november 9. E)

1922-ben, a Szovjetunióban a polgárháború és invesztitúraháború végén...
(2001. január 12. F)

A keresztesháborúk a honfoglalás előzményei voltak.
(2001. január 10. B)

De az európai hódítók is emberek...
(2001. január 10. B)

A táboríták meghatározása: táboroztak és vándoroltak.
(2001. január 10. B)

Hitlert kancellárrá választják 1930. január 33-án.
(2001. február 12. F)

Luther Márton kiszögezte a várkapu templomára 95 pontból álló tételsorát.
(2001. május 10. B)

A munkaerőhiány miatt colonusokat hoztak létre.
Odvaker germán vezér, leemelte trónjáról az utolsó római gyermekkirályt.
(2001. május 9. E)

(Nagy Károly birodalma) „kezdett a birodalom az ő idejében a javulás felé hajolni.”
(2001. május 9. B)

Szöbéli feleletekben hangzottak el:

„Feltámadott a tenger... a vármegye házára.”

(2000. tavasza 11. D)

Az ősiségtörvényéről: ha kihal a családfája.

(2001. június 12. D)

István legyőzte Altájt...

István érdekházasságot kötött egy bolgár királylánnyal.

Vajk, István unokatestvére...

(2001. szeptember 10. C)

A németek legyőzték a németeket (az első világháborúban)

(2000. november 12. C)

Nagy éhínség ütötte fel az emberek fejét. (A XIV. században)

(2001. november)

A huszita mozgalomról: E mozgalom résztvevői igen alternatív dolgon végzik dolgukat.

(2001. november 10. E)

Létrejött a bulé tanácsa. Ebbe minden szabad polgár 50-50 embert beledobhatott

(2002. január 9. B)

Az 1351-es törvényt Károly Róbert hozta, aki 1308-tól 1342-ig uralkodott.

(2002. március 10. E)

(Amerika) Az ott élő lakosok indiánok voltak, de később kiderült, hogy azoknem indiánok, hanem bennszülöttek.

(2002. május 10. B)

Vetésforgó:

Vetéskor használták. Gyorsabban és jobban lehet ültetni vele.

Egy földművelési folyamat, amelyben az elhasznált földet megfordítják, és a helyébe friss földet terítenek el.

(2002. május 10. B)

Kolombusz már nem élhette meg, hogy India valójában nem Amerika.

(2002. május 10. B)

A Felirati Párt vezetője Deák, akit a nemzet provokátorának neveztek.

(2002. október 12. C)

1814-15-ben, Berlinben volt a bécsi kongresszus.

(2003. január 11. B)

Amikor a Duce Mussolinit nevezte ki miniszterelnökké...

(2003. január 12. C)

I. János és I. Ferdinánd Szentgotthárdnál megkötötték a váradi békét.

(2003. február 12. B)

Az SZKP XX. kongresszus kitergeti a sztálinizmus szennyesét.

(1996. március 12. A)

Katonás „aranyköpések” (diákgyűjtés)

Tanárok:

- szabvány- alma
- Gyarapodjon a hájacska is
- tetübogárka
- Úgy áll a hajad, mintha égnek állna
- szempillapödörítő (szempillaspírál)
- Valami fiútól hangzó öblös jött
- Naná, hogy megtaláltam, én olyan megtalálós vagyok!
- bozasztóság
- sehogyka
- Csak öreg nénikék vannak, öreg bátyókák nemigen
- Elkapkodta, bekapkodta, azt kész.
- Andikám, fordulj már előre, akármennyire torokfájásod van!
- megeresztette a stílusát
- fülbebömbölde (fülhallgató)
- Úgy áll, mint tehéne a fehérenemű
- sütőde (szolárium)
- nem két lábon általános
- szép kis bombás helyek
- Pál egy öreg csont
- Talán hova írjam?
- Tömörvéleményem szerint
- „bejött a szellem”
- összelenne köthető

- Két pont között az átló a legrövidebb.
- legel a rák
- egyformák a gombócaim
- Teljesen felizgattam magam a buszon befalazva.
- Dúlt állapotban vagyok.
- körülbelül néhányan
- összehangzó véleményem
- Én most már egy kicsit elégnek tartom...
- merev tartása
- táskád hátterében
- A kakukk 1 agresszív állat.
- A sötétítést szíveskedj kinyitni!
- Vésd föl a táblára!
- Fertőtlenítsd a táblát!
- higalom van
-

Diákok:

- Van olyan bogárka, hogy molnárka
- Csöndüjjé be!
- nőtni nőt
- undorítasz
- oda van látva
- Azt se tudja, mi tán ferem!
- Nincs is kániluka!
- intim legyenek
- kereskedelemiség
- Egyes fog lenni!
- Ne tekeresedj el! (ne keseredj el)
- 10 deka fagyit kérek.
- Egy irányból sötétedik
- tojokfájás
- egyszerűsicc
- lelki fulladás (lelkiismeret-furdalás)
- gyalá hazagolnak
- hazamész és lefekszöl
- lemerev a derekad
- tömd ki a segged
-
- Hol van a Hungaroring?
- Németországban!!

ÉVFOLYAM ÖSSZESÍTŐ
1979-80

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	I.1 Szk	29	2	27	Benedek Gyuláné
2	I.2 Szk	28	3	25	Magyar Tiborné
3	I.3 Szk + E	27	6	21	dr. Tary Endréné
4	I.4 E	30	7	23	Sárosi Rezsóné
5	I.5 Éretts.	9	0	9	Nagy József
	5	123	18	105	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	II.1 Szk	29	0	29	Bige Istvánné
2	II." Szk + E	28	5	23	Namesnyik Ödön
3	II.3 Szk	26	4	22	Szabó Sándorné
4	II.4 Érets.	6	0	6	Nagy József
	4	89	9	80	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	III.1 Szk	22	1	21	Vaskuti Istvánné
2	III.2 Szk	26	2	24	Csizmadia Péter
3	III.3 Szk	17	1	16	Borlói Péterné
4	III.4 E	26	0	26	Szántó Róbert
	4	91	4	87	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	I.A Tesco	27	4	23	dr. Komonyi Zoltánné
2	I.B	22	3	19	Aradi Árpádné
3	I.C	27	8	19	Peák Emilné
4	I.D	29	4	25	Hubay Attila
	4	105	19	86	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	I.1 szk	33	2	31	Döndő Attila
2	I.2 szk	31	5	26	Mátyás Attila
3	I.3 E	32	6	26	Schillingné Horváth Éva
4	I.4 fényező	3	11	25	John Vilmosné
	4	132	24	108	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	II.1 szk.	32	1	31	Galbavy Gyuláné
2	II.2 szk.	30	3	28	Magyar Tiborné
3	II.3 szk	32	2	28	Goffa Mihály
4	II.4 E	38	1	37	Magyarkúti József
5	II.5 fényező	30	4	26	Szabó Jenőné
	5	163	13	150	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	III.1 szk	33	0	33	Szücs Árpád
2	III.2 fényező	19	1	18	Horváth Gézané
3	III.3 szk	35	2	33	Sárosi Rezsőné
4	III.4 szk	29	1	28	Némedi Károly
5	III.5 E	21	0	21	Csizmadia Péter
6	III.6 fényező	25	1	24	Szabó Jenőné
	6	162	5	157	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	B.2 szk.	2	0	2	Galbavy Gyuláné
	1	2	0	2	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	I.a szk.	39	2	37	Bige Istvánné

2	I.b gimn.	39	3	36	Finta Ella
3	I.c gimn.	39	0	39	Körmendiné Imre Erzsébet
	3	117	5	112	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	II.a szk.	25	6	19	Jellinekne Fodor Ágnes
2	II.b szk.	33	1	32	Vései Zoltán
3	II.c gimn.	33	0	33	Deákné Albisi Ágnes
	3	91	7	84	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	III.a-c szk	35	1	34	Fürlinger Gyula
2	III.b szk	34	1	3	Fürlingerné Berecki Judit
	2	69	2	67	Összesítő

Sorszám	Osztályszám	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	IV.a szk	22	1	21	Felvári Csaba
2	IV.b szk	28	0	28	Vései Zoltán
3	IV.c szk	24	1	23	Dr. Galbavy Márta
4	IV.d E	24	0	24	Schiffer Éva
	4	98	2	96	Összesítő

Sorszám	Osztályfőnök	Induló létszám	Kilépett	Év végi létszám	Osztályfőnök
1	T.1 szk	26	13	13	Cech Istvánné
	1	26	13	13	Összesítő

Tanulói alkotások

Jamniczky Melinda versei

Menedék

Mindenkinek kell egy menedék...
Ha a család az, mellyel sok a közös emlék,
Ha a puha ágy az, miben előnt a melegség,
Ha a hold az, mitől fényes lesz az ég,
Ha a tó az, min szórakoztat a jég,
Ha egy barát az, ki olyan, mint a segítség,
Ha a szerelem az, mitől lángolni oly szép,
Ha a puszta ünnep, ami lehetne végtelenség,
Ha a karácsony az, úgy kialakul a függőség.

Te

Érzem, szíved melegét,
Látom, arcod angyali fényét,
Ismerem, minden jótetted hírét,
Tudom, életed történetét.

Veled

Érzem, elvesztem barna szemedben,
Tudom, szívedet csak szeretni akarom,
Félek, hogy egy nap talán elvesztelek,
Nem is tudod, hogy mennyire szeretlek.

Nyíló remény

Úgy érzem, mintha ezer éve ismernélek,
Mintha kertemben rózsabimbóként védénélek,
Mintha színt csempésztél volna szürkeségembe,
Mintha értelmet adott volna az igazi életre.

A szerelem bolondja

Mint egy makrancos fiú,
Úgy vívtam a szenvedéllyel,
Szívemben dúló háború,

Szemem csak téged kémlel,

Féltékeny lettem a puszta szélre,
Mert az érinthet téged,
De én többet kaptam tőled,
Mint az érintésed,

Enyém lett a legnagyobb erő,
Enyém lett a szíved,
S a szíved mellett,
Megtaptam a szereteted!

Gondolatok a szerelemről

Szerelmesnek lenni olyan, mint újjászületni.
Vagy pokolian fáj, vagy mennyeieien csiklandoz!

Amikor van valaki aki annyira szeret téged,
mint ahogy te szereted őt, teljes nyugalomban,
akkor elmondhatod, hogy a szerelmed igazi!

Czirbus Richárd

Szeretnék

Szeretnék borongós
Ősz lenni.
Múló nyár ajkára
Kopár csókot lehelni.

Szaladgálni szikár
Lombok között.
Meggihenni hűvös
Vizek fölött.

Szeretnék vad, tomboló
Téllé válni.
Kietlen erdőben vastag
Hóspikában járni.

Hópehelyként szállni
Könnyes szemekre.
Eltüntetni szürkeséget
Örökkön-örökre.

Csak egy...

Csak egy illat
Vagyok a gyenge szélben,
Csak ez pillanat
A múltó létben.

Csak egy esőcsepp vagyok a
Párás levegőben.
Halkan születek egy,
Fekete felhőben.

Megszületek és már
Hullok, zuhanok alá
Halkan hullva halok
És zúzmara zúz ma át.

Csak egy falevél vagyok
Az őszi erdőben.
Fakultan szálllok a
Hideg szél lelkében.

Csak egy kisbogár
Vagyok az őszi fényben.
Egyedül születek, és
Egyedül halok meg a télben.

Csak egy gondolat vagyok
A fejedben és a szívedben.
Csak egy múltó emlék
Hosszú tarka életemben.

Együtt

Ég alatt pörögsz,
 Pezsgővilág körötted.
 Sok dolog történt, de
 Mégis ide húz a szíved.
 Annyi meg annyi emlék,
 Mi fejünkben cikáz, tán
 Magunk sem értjük igazán.
 Idegenek voltunk, s lám
 Megismertük egymást.
 Volt rossz is, mind tudjuk.
 Mikor unalmas óráink
 Padban együtt untuk.
 De mégis oly sok az emlék.
 Boldog arcok, barátok,
 Együtt felnövő emberké.
 Gyerekek voltatok, mint Én.
 Felnőttünk, érettek leszünk.
 S már nem leszünk diákok;
 Aprók e föld kerekén.

Rendeczki Alexa

Szánj magadra időt és válaszolj a
 kérdéseidre, magadnak ne hazudj!
 Ami még közös, arra kaptál egy egész
 életet, hogy a felhőket eloszlatva megleld a választ.

Véletlen

Elbotlott egy szó,
 Új értelmet kapott,
 De nem bánta senki,
 Mert értelmet adott.

Barátok

Ha megérkezel? Ők várnak.
 Ha mesélsz? Ők hallgatnak.
 Ha nevetsz? Ők nevetnek.
 Ha félsz? Ők aggódnak.
 Ha sírsz? Ők vigasztalnak.

Ha vádolnak? Ők óvnak.
 Ha alszol? Ők álmodnak.
 Ha elmész? Ők búcsúznak.
 Ha ők nem volnának?
?

Bizonytalanság

Szavakkal bántasz és azt írod kedvelsz.
 Boldogság helyett bánatot keltesz,
 Próbáltam bízni, hinni benned,
 De, ha nem voltál velem, szétesett minded.
 Olyannak szerettelek, amilyen votál,
 Szerettem volna, ha Te is elfogadnál.

Balázs Viktória Könnyes karácsony

Angyal, hol vagy?
 Miért nem hoztad el
 Akire vágykoztam?
 Most könnyes a karácsonyom.

Angyal, szólj, te csalfa fény,
 Őt miért vetted el,
 A szeretet ünnepén?
 Könnyező karácsony.

Csupa csalódás vagyok én,
 Most sírok először
 A szeretet ünnepén.

A könnyek karácsonyán.

Tóth Zsuzsanna Csipp-csepp vers

Csepp csöppen nyakamba,
 Csikland a huncutka.
 Újszülött kis cseppfiúcska.
 Az orrom hegyén, nicsak

Egy másik pöttöm lény,
Gömbarcán megtörik a fény.

Egyre többen gyülekeznek,
Nő is egyre rémületem,
Hogy fogok én ily rengeteg
Csöppnyi cseppgyermeket
Ringatni?

Generációk

- 9. B** Vajó Enikő: itt tanult bátyja, édesapja és unokatestvére
Schäffer Noémi: itt tanult nővére Schäffer Csilla és sógora
Magyarai Bálint
Lackovich László: itt tanult nővére, Lackovich Lilla
Breier Ákos: itt tanult édesapja Breier Gábor 1979-ben
végzett
- 9. C** Vászondi Viktória: itt tanult édesapja, Hold Dénes
Héregi Tamás : itt tanult két testvére és egy unokatestvére
Menyért Zsolt. itt tanult bátyja
Veress Eszter. itt tanult nővére
- 9. E** Kiss Fruzsina: itt tanult édesapja, Kiss László
- 10. B** Kakas Anna. itt tanult egy testvére
Szalay Virág. itt tanult testvére, Szalay Judit
Takács Katalin: itt tanult édesapja, Takács Ferenc
- 10. C** Blahunka Attila: itt tanult szülője
György Krisztián: itt tanult három testvére, György Donát,
Roland és Norbert
- 10. E** Tóht Eszter . itt tanult két nővére

- 11. C** Bara Dániel. itt tanult testvére
 Esősi Katalin. itt tanult édesapja
 Glöncsi Viktória: itt tanult testvére
 Kállai Zoltán: itt tanult testvére
 Kondora Bettina. itt tanult két testvére
 Tóth Tímea. itt tanult egy testvére
- 12. A** Balázs Gyula: itt tanult nővére
- 12. D** Bíró Melinda. itt tanult testvére, Bíró Szilvia és
 unokatestvére, Bíró Tamás
- 2A/ 14S** Ittes János: itt tanult egy szülő
 Vadvecza Tibor: itt tanult egy szülő
 Vas János: itt tanult egy szülő
- 2A/ 14M** Mersitz Tibor: itt tanult egy testvére

Igazgatói névsor az iskola történetében

1952	—	Horváth László
1953	—	Ráczy János
1955	—	Jámbor József
1956	—	Kiss László
1957—		Horváth László
1959	—	Csillag László
1965	—	Piláth János
1975	—	Kovács Menyhért
1980	—	Nagy Endre
1993	—	Vései Zoltán

9.A

Osztályfőnök: Sier Tamás

Bodó István József
 Csábi Attila

Csontos Roland
Drankovics Zoltán
Fehér István
Gagy Richárd
Hajdu Péter Béla
Hutera Dániel
Jáger Attila
Kobolák Péter
Kovács Gergely
Kovács Péter
Lajos Tamás
Magosin Márk
Márkus Ottó
Nyilas Mihály
Ősze András
Pájer Ferenc
Pelyhe Zoltán
Pistyr Ivett
Polyák Tibor
Sárvári Benjámín
Som Dániel
Tordai Ferenc
Vasvári Tamás

9. B

Osztályfőnök: Illés Ferenc

Abbas Firász
Balázs Attila
Barbola Eszter
Bíró Krisztina
Boldog Rita
Breier Ákos
Csajbok Fatime
Csányi Ádám
Csengei Zsolt
Cserneczki Andrea
Dicse Yvette
Farkas Alexandra
Farkas Dániel
Fürst Dániel

Homonyik Gabriel
Kovács Gyula Attila
Laczkovich László
Molnár Klaudia
Orosz Péter
Pálfi Arnold Ferenc
Pongrácz Tímea
Rother Dániel Lajos
Rudolf Bernadett Viktória
Rugovics Dániel
Schaffer Noémi
Szilágyi Dávid
Turán Adrián Dávid
Vajda Zoltán
Vajó Enikő
Vitai Ádám
Wipfelhauser Nikolett
Zabó Eszter
Zalántai Borbála

9. C

Osztályfőnök: Nagy Annamária

Antoni Péter
Babits Adrienn
Balla Tamás
Bánhegyi Zsuzsanna
Darabos Rita
Dorogi Dániel
Hegy Nikolett
Héregi Tamás
Kálmán Gábor
Kozák Adrienn Andrea
Légrády Edit
Liebhardt Máté
Magyar Zsolt Tamás
Major Gábor
Menyhért Zsolt Richárd
Molnár Máté
Müller Mónika
Nagy Edina

Neiser Balázs
Nemes Erika Andrea
Nemes Tibor
Németh Tibor
Pentz Orsolya
Puskás Orsolya
Simai Bence
Somogyi Zoltán Péter
Szabó Erika
Tihor Anita
Vászondi Viktória
Veress Eszter
Wittmann Rita

9. D

Osztályfőnök: Dr. Földesdy Gabriella

Bellik Szabina
Bihari Tímea Erzsébet
Büti Bettina
Déri Alexandra
Draxler Barbara
Dugasz Zsuzsanna
Für Alexandra
Gál János
Gál Nikolett
Geisberger Ildikó Edit
Gerber Péter
Györkös Eszter
Kókai Nikolett
Kovács Emese
Králl Angéla
Lichtenstein Kinga Ilona
Lipták Barbara
Lugosi Tímea
Majnek Éva Eszter
Miták Margit Bernadett
Módosi Sára
Neubert Róbert
Olajos Zsuzsanna
Rofcsász Eleni

Sárosi Andrea
Truppel Tamara
Tuska Zsófia
Vámos Éva
Varga Eszter
Varga Gabriella
Weisz Vivien
Weissenbacher Alíz

9. E

Osztályfőnök: Dr. Orosziné Bögre Emese

Baranyi Andrea
Becsei Viktória
Bereczki Szilvia
Boór Adrienn
Boros Kitti
Erdősi Mária
Fábry Judit Bernadett
Fülep Szabina
Jamrózy Adrienn
Kakucsi Rita
Karácsony András
Károlyi Zita
Konok Zsombor
Kovács Edina
Kovács Nóra
Nagy Nikoletta
Rákóczi Renáta
Ress Adrienn
Rochlitz Zoltán
Rosenberger Zsanett
Sipeki Szilvia
Stopp Attila
Szabó Adrienn
Szabó Dániel
Szabó Dézi
Száva Dorottya
Száva Melinda
Szilágyi Zsuzsanna
Szojár Orsolya

Tóth Krisztina Erzsébet
Tóth Péter
Várhegyi Rita
Visegrádi Lóránt
Visegrádi Viktória

10. A

Osztályfőnök: Némedi Károly

Ambrus Ákos
Boros Gergely
Cseh Zoltán
Csuka Sándor
Dinka Ferenc
Fóris Tamás
Hollósi Károly
Kanalas Krisztián
Kerekes Dávid
Kovács István
Kucsera Balázs
Lakatos Attila
Pálóczi Roland Tamás
Polatsek Ferenc
Pörge Sándor Endre
Rák Balázs
Szántó András
Tagscherer István
Tasi László
Tóti András
Vígh Sándor

10. B

Osztályfőnök: Csordás László

Atyafi Petra
Balog Dóra
Bazan Gergő
Botos Adrián
Csaba Csenge

Gulyás Tímea
Hrepka Ádám
Kakas Annamária
Krämer András
Pál Zoltán
Pető Zsolt
Rugási Balázs
Szabadkai Ádám
Szabó Klára
Tóth Anita
Váradi Róbert
Varga Viktor
Velits Eszter

10. C

Osztályfőnök: Solymosiné Bakcsi Vera

Barna Beáta
Bíró Gábor
Blahunka Attila
Dawas Wiszám
Farkas Anita
Fejes Mónika
Fenyvesi Nóra
György Írisz Afrodité
György Krisztián
Hegedűs András
Herczog Lilla
Horváth Éva
Kovács Orsolya Zsuzsanna
Kozma Kinga
Losonczy Zoltán
Mikus Zsolt
Nonn Ádám
Nyíri Gitta
Pozsonyi Etelka Gizella
Puporka Márton
Réz Renáta
Somogyi Beáta
Tomor Ildikó
Tóth Gergely

Varga Rita
Vittkay Éva
Zelman Zsófia

10. D

Osztályfőnök: Rác Zsuzsanna

Bácsi Viktória
Balogh Zsuzsanna
Bán Gábor
Benigni Tamás
Blau Nikolett
Borsányi Viktória
Braun Klaudia
Dobrovsky Dóra
Fekete Réka
Hakszer Éva
Hernuss Tímea
Kiss Mária
Lengyel Zsolt Balázs
Liptai Krisztina
Majoros Tímea
Márfi Beatrix
Mihály Zsanett 2.
Németh Orsolya
Novák Titanilla
Ruzicska Tünde
Satek Alexandra Ivett
Sepsi Barbara
Szabadi Karina Kitti
Szabó Barbara
Szalay Virág
Széki Renáta
Szőnyi Anita Rozália
Takács Katalin
Urbán Erika
Vincze Bernadett

10. E

Osztályfőnök: Borbély Rita

Albeker Krisztina
Bakó Enikő
Buris Nikoletta
Gazdag Judit
Haklár Zsanett
Hegedűs Nóra
Hornyák Melinda
Horváth Zoltán
Kató Beáta
Kiss Adrienn
Kurucz Nóra
Lupsa Nikolett
Matyi Márta
Menyhei Renáta
Mészáros Tímea
Mihály Zsanett 1.
Müller Richárd
Nagy Rita Krisztina
Petri Henrietta
Rózsa Erika Petra
Simon Attila
Szabados Petra
Szabó Vivien
Szaszgó Róbert
Szigeti Zoltán
Tablieh Diána
Táskai Orsolya
Tóth Eszter
Tóth Niké
Török Szilvia Bernadett
Varjassy Viktória

11. A**Osztályfőnök: Wetterhán Béla**

Bak Antal
Bobál Béla
Csák Zsolt
Csépké Erik

Csibrik Zoltán
Darabos Dávid
Greksza Gábor
Gyurákovics Zsolt
Izsó Gábor
Jáger Zsolt
Kovács Krisztián
Lengyel Róbert
Nádor József
Nagy Gábor
Németh Balázs
Paróczay Csaba
Pécz Pál Gábor
Pillinger György
Schlosszer Róbert
Schwartz Ádám
Torma Dániel
Váróczi Milán
Veress András
Zombori Zoltán
Zsigray István

Gimnázium

11. B

Osztályfőnök: Körmendiné Imre Erzsébet

Aszalós Bence
Babindák Ernő
Balázs Károly
Domján Mónika
Duka Gyula
Feczesin Róbert
Forgács Ágnes
Furka Dániel
Gergelyfi Erika
Gyökös Gábor
Hegedűs Gábor
Hoffer Roland
Jakab Imola

Kapitány Ervin Pál
Kelemen Andrea
Kerecsányi Emília
Liebhardt Noémi
Mohácsi Nikolett
Nyíri Tünde
Pataki Katalin
Pozsonyi Éva
Retek Flórián
Spengler Tamás
Szabó Jusstina
Tanay Viktória
Tar Szidónia Vivien
Tresanyovszky Edit
Újlaki Anikó
Varga Erzsébet
Vilsicz Anita
Zajác Csongor

Gimnázium

11. C

Osztályfőnök: Szabó Katalin

Baldesweiler Andrea
Balogh Anita
Bankó Szilárd
Bara Dániel
Csörögi Linda
Ertsey Péter
Esősi Katalin
Farkas Norbert
Fazekas Dóra
Gallai Dávid
Gebefügi Szabolcs
Glonczy Viktória
Gyenes Zoltán
Hörcsöki Bence
Kállai Zoltán
Kelemen Gábor

Keresztes Brigitta
Kondora Bettina
Kovács Zsófia
Kozma Róbert
László Péter
Máthé Gábor
Répássy Anna
Szabó Éva
Szádvári Richárd
Szalai László
Tóth Érika
Tóth Tímea
Tóth Veronika
Trexler Csilla
Tüke Sándor

11. D

Osztályfőnök: Molnár Jánosné

Balog László
Bándi Renáta
Barna Veronika
Bitó Éva
Csonka Dóra
Erdélyi Viola
Fácán Dóra
Fehérvári Györgyi
Gál Éva
Gembala László
Győri Melinda
Haskó Nikolett
Kéri Tünde
Kiss Andrea
Klement Szilvia
Laczkovich Lilla Judit
Maka Bettina
Mészáros Diana
Molnár Petra
Nyerlucz Martina
Oltai Judit
Palik Edina

Pampetrics Vanda
Pintér Zsófia
Porok Ádám
Puskás Mária
Seres Andrea
Simkó Melinda
Szabó Attila
Szabó István
Szlovacsek Mónika
Tamon Edina
Vasas Anett

11. E

Osztályfőnök: Szígyártó Irén

Balogh Nikolett
Barta Magdolna
Bátori Tímea
Bossányi Bernadett
Csurik Nikolett
Czerovszki Eszter
Dulányi Henrietta
Harót Ágnes
Kecskeméty Zsuzsanna
Kokovai Tímea
Kolovratnik Szilvia
Kőrösi Réka
Kuhajda Vilmos
Lukács Olivér
Madaras Alexandra
Molnár Mónika
Nagy Brigitta
Paczig Fruzsina
Polonyi Petra
Polyák Anett Csilla
Rékasi Andrea
Simon Imre Márton
Sipka Emese
Szanza Enikő
Tolvaj Ildikó
Tóth Beatrix

Török Tímea

12. A

Osztályfőnök: Kathi Sándorné

Balázs Gyula
Bengő Péter
Gere Tibor
Hajdi Gábor
Keresztes Nagy András
Kreuz Norbert
Méhes Árpád
Mészáros Tibor
Muszienkó Zsolt
Pichler Zsuzsanna
Pusztai Norbert
Szekér Gábor
Takács Gergely
Terjéki Dávid
Varga Mátyás
Veres Alpár

Gimnázium

12. B

Osztályfőnök: Szabó Jenőné

Bagó Melinda
Balogh Zsuzsanna
Bata Szilvia
Bauer Eszter
Dávid Linda
Decsi Barbara
Eckermann Szabó Andrea
Fábián Gabriella
Fridrich Anett
Hatvani Miklós
Horváth Fanni

Kertesi Ildikó
Kurtyák Viktória
Makrai László
Montág Orsolya
Nagy József Péter
Paplanos Gellért
Petróczi Péter
Postarik Beáta
Prepelicza Zoltán
Réti Olivér
Rubarics Gergő
Seres Ilona
Takács Diána Gina
Tokodi Viktória
Tóth Péter
Török Ágnes
Ulmer Zsolt
Ungi Gergely
Urbán Péter
Zajác Dávid

Gimnázium

12. C

Osztályfőnök: Dr. Galbavy Márta

Bagdi Anett
Bárány Anna
Becsák Viktória
Cseh Georgina
Darmstädter Anett
Gál Noémi
Géczi Ádám
Gruhala Petra
Horváth Zoltán
Kladács Gábor
Kocsis Dávid
Lázár Orsolya
Matusz Attila
Molnár Péter

Paulheim Orsoly
Pochanics Ágnes
Rafael Zoltán
Rokk István
Ruzsa Sándor
Sas Barbara
Stetner Ágota
Szalay Attila
Szálkai Melinda
Szilágyi Csaba
Szilágyi Gábor
Szoszina Jekatyerina
Tóth Katalin
Tóth Tibor
Varjú Krisztián
Víggh Ádám
Virág Ildikó

Közgazdasági Szakközépiskola

12. D

Osztályfőnök: Kladácsné Niczki Mária

Balázs Mária
Balogh Szilvia
Bartucz Ágnes
Béki Mónika
Bíró Melinda
Farkas Dóra
Fördös Kitti
Füzesy Szandra
Göbölös Nóra
Jambrik Diána
Juhász Andrea
Kaposvári Zsófia
Kovács Ibolya
König Viktória
Kun Mónika
Lafferton Anikó
Lengyel Nikoletta Zsuzsa

Marcinkó Valéria
Murvai Katalin
Németh János
Pap Mariann
Rácz Nikolett
Simon Regina
Szabó Ágnes Teréz
Szántó Evódia Klára

12. E

Osztályfőnök: Megyeriné Unger Anna

Balácsi Julianna
Bárdos Bernadett
Bodnár Erika
Csobay Nóra
Czirbus Richárd
Forgács Katalin
Ganyicz Rita
Gáspár Orsolya
Gera Kinga
Gósi Rita
Haraszi Judit
Kakas Erzsébet
Kónya Tímea Eszter
Kozta Viktóri
Laskai Andrea
Liptai Edina
Lovas Melinda
Lovas Rita
Maczkó Andrea
Mészáros Krisztina
Ocskó Zoltán
Perjési Petra
Somogyi Szabina
Szakács Pál
Szénási Mónika
Szigeti Eszte
Tátrai Adrienn
Unger Claudia
Ungor Tímea

Vadon Dóra
Varga Zsolt
Végh Henrietta
Zilahi Anita

1. A/13

Osztályfőnök: Nagy Beáta

Bertalan Csaba
Bognár Krisztián
Bozsik Gábor
Csóka Efraim Ervin
Czirok Barbara
Czuczu Roland
Fodor Gábor
Goller László
Gruber Attila
Huber Attila
Kalmár Attila
Kerék István
Kiss Zoltán
Kurta László
Lőrincz Ákos
Lőrincz Gergely
Németi Emánuel
Nyitrai László
Pálinkás Norbert
Répánszki Balázs
Schalk Ferenc
Sohonyai Zsolt
Támba Péter
Tolnai Tamás
Tóth István
Vörös András
Wieszt Zsolt

1. B/13

Osztályfőnök: Tóth Klára

Balogh Ibolya
Berecz Bernadett
Blahó Nóra
Buzássy Nikolett
Csonka Zsuzsanna
Fischer Petra
Fung Ramóna Katalin
Garcia Ricardo Dávid
Gercsó Nikolett
György Zsuzsanna
Jamniczky Melinda
Kasza Erika
Kecskeméthy Andrea
Konyecsni Beatrix
Kornyik Andrea
Mersitz Péter Vilmos
Mikuska Edina
Molnár Szandra
Móricz Dóra
Nagy Erika
Papp László
Penczer Krisztina Dóra
Regenyei Nikolett
Rendeczki Alexa
Szász Richárd
Szécsi Zsuzsanna
Szegő Katalin
Székely Dorottya
Tagscherer Erika
Takács Ildikó Adrienn
Tamás Alexandra Brigitta
Tomcsányi Tímea
Tóth András
Varga Andrea
Zelenka Krisztina

1. C/13

Osztályfőnök: Dr. Karlovitz Jánosné

Barsi Adrienn
Deák Norbert

Farkas Ilona
Fejér Tünde
Gazsi Hajnalka
Hefler Henrietta
Ignác Judit Alexandra
Katz Szabina Eszter
Kovács Andrea
Kovács Renáta
Köteles Klaudia
Kucsera Beatrix
Kuhár Anna Erzsébet
Kulcsár Edit
Kun Andrea
Lantos Mária
Lazarits Dóra
Németh Éva
Nyerges Melinda
Orgovány Andrea
Orgyán Bernadett
Pálvölgyi Katalin
Pap Anikó
Papp Mónika
Paulov Endre
Pintér Barbara Katalin
Piskolti Barbara
Simon Elek András
Somogyi Viktória
Szalkai Tímea
Szili Piroska
Szucskievicz Bettina
Takács Tímea
Víg Erzsébet
Zahn Katalin Lídia

1. D/13

Osztályfőnök: Kaluczky Venczler Mária

Balogh Norbert
Barna Nikoletta
Dalmadi Viktória
Deák Eszter

Dugasz Mária
Hammerszky Judit
Hermann Ildikó
Homoki Orsolya
Ifjú Erzsébet Viktória
Kalácska Szilvia
Kanalas Renáta
Kárpáti Edit
Kecskés Tímea
Kovács Katalin
Liszi Mónika
Márkus Nikolett
Neiser Emese
Odrola Enikő
Pataki Zoltán
Simkó Bernadett
Simon Katalin
Sulyok Tímea Tünde
Tarnavölgyi Tünde
Tóth Rita
Vidinszki Erzsébet

1. E/13

Osztályfőnök: Dr. Komáromi Mária

Antalík Andrea
Berta Diána
Berta Viktória
Dobrovsky Nikolett
Erdei Márta
Farkas Zsuzsanna
Igali Enikő
Jakobszem Lili
Kauderer Zsuzsanna
Kovács Ágnes
Kundrát Veronika
Labant Csilla
Latyák Melinda
Metz Rita
Mudrák Alexandra
Péter Éva

Ponyeczki Réka Judit
Pusztai Eszter Judit
Satek Nikolett Adrienn
Sipos Judit
Szabó Viktória
Szaniszlai Tünde
Szétag Tímea
Takács Nikoletta
Tóth Enikő
V. Nagy Krisztina
Zostyák Adrienn

1. G/13

Osztályfőnök: Schillingné Horváth Éva

Balatoni Zoltán
Balázs Attila
Bartosiewicz Gábor
Bor Péter
Dani Huba
Dari Zoltán Áron
Dinka Árpád
Farkas Attila
Heim Krisztián
Híves Zsolt
Hotorán Viktor
Janó Ferenc
Jávor László
Kárpáti László
Kis-Szabó Attila
Kontor Ákos Zoltán
Kovács László
Lukács István
Major Tibor
Mátyás Csaba
Molnár Róbert
Móri László
Nagy Zoltán
Schelcz Albert
Szabó Csaba
Széplaki Norbert

Szilágyi Imre
Sztankovics György
Ungár László
Varga József
Závodi László

2. A/14/G

Osztályfőnök: Nagy Beáta

Bauer Jenő
Boda Tamás
Czaga Péter
Danka Zoltán
Gombár Péter
Kovács Viktor
Lukácsi Miklós
Németh László
Sinigla István
Veizer Ákos
Zelnik Dániel

2. A/14/M

Osztályfőnök: Nagy Beáta

Balogh Ferenc
Hajdi Krisztián
Kiss Norbert
Rakovszki Csaba
Reiner Anton Romeo
Sándor Attila
Weisz Gábor
Zalezák Péter

2. A/14/S

Osztályfőnök: Nagy Beáta

Dobos Attila

Farkas m
Fekete János
Hegeds Dávid
Ittes Gergő
Jusztin Krisztn
Ladvenicza Tibor
ze Péter
Pittner Balázs
Szabó Richárd
Takács Péter
Tóth Gábor
Vajó György
Vas Gábor

2. B/14

Osztályfőnök: Ugry Kornélné Hegeds Annamária

Balázs Anna
Bn Nikolett
Bánki Bernadett
Bánki Melinda
Beng Anikó
Botos Viktória
Csirkovics Zsuzsa
Farkas Eszter
Földesi Lívia
Guttman Katalin
Hidi Katalin
Kállai Krisztina
Kmves Erika
Kukel Andrea
Lehel Ágnes
Lendvai Katalin
Méhész Melinda
Nagy Nikolett
Németh Barbara
Pelcz Eszter
Petrecz Edit
Somlói Rka
Szlavikovics Zsuzsa
Telkesi Ágnes Henrietta

Toldi Brigitta
Tóth Erika
Vachaja Zsolt